



NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO VI.

ŠTEVILKA 43

JUNIJ 1978

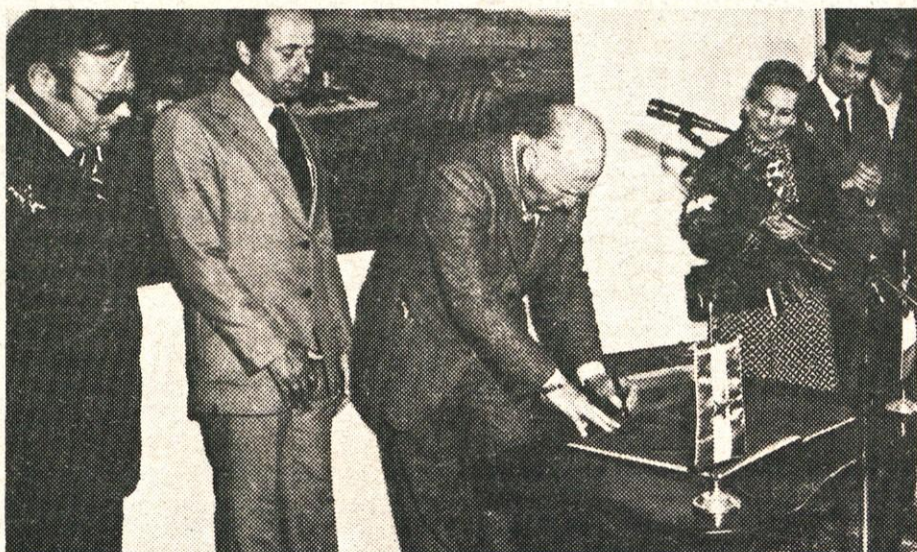
Slavno- stna seja OK ZSMS Vrhnika

Za zaključek vseh aktivno-
ti v mesecu mladosti, smo se
5. maja zbrali na svečani seji
občinske konference ZSMS
Vrhnika, da tako počastimo
raznik milijonov mladih
rom naše domovine, dan
mladosti in rojstni dan našega
publjenega voditelja maršala
ita. Udeležili so se je pred-
stavniki vseh družbenopol-
ičnih organizacij in skupščine
občine Vrhnika in seveda de-
daj osnovnih organizacij
s. in društev, ki vključu-
jo mlade.

Spomnili smo se vseh pri-
obitev narodnoosvobodilne
orbe in socialistične revolu-
ije neprecenljive vloge tov-
ita v graditvi samoupravnega
evlutične Jugoslavije in
oljubili, da bomo sledili nje-
ovim idejam. Ocenili smo
ogo mladih Vrhnike pri
ključevanju v družbenopol-
ični sistem in ugotovili viden
apredek, predvsem pri
ključevanju v krajevno sa-
oupravo oz. v političnem ži-
enju Vrhnike nasploh.

Na koncu smo podelili
rizenja mladim družbeno-
olitičnim delavcem in sicer:
nik Gabrijelu, Selan Mi-
Skubic Janji, Mevec
ranetu, Vrhovec Gorazdu za
ktivno delo v ZSMS, Turk
onetu in Pejič Tomislavu pa
a mentorsko delo v ZSMS.
odelili smo tudi diplome za
ekmovanje Naš klub 78 in
ladinsko športno olimpia-
o.

Svečanost smo zaključili z
ladinskim plesom.



Predsednik SO Vrhnika in župan Gonarsa med podpisovanjem listine o pobratenju pred tremi leti v gradu Bistra



● 24. JUNIJA OBISK IZ GONARSA

Sodelovanje s pobratenim Gonarsom

Pomerile se bodo športne ekipe Gonarsa in Vrhnike, zvečer pa nam bodo Gonarčani pripravili kulturni program

Maja leta 1975. sta takratni predsednik skupščine občine Vrhnika tovariš Branko Stergar in župan Gonarsa Guido Tosso podpisala svečani listini o pobratenju obeh občin. Najprej je bilo podpisovanje te listine v Gonarsu, čez teden dni pa še v bistrškem gradu.

V teh treh letih so postali stiki s prebivalci pobratenega Gonarsa vse pristnejši in dnevi obiskov resnično postajajo drveni bratstva in prijateljstva. Prav gotovo ne bomo mogli

pobratenju pred tremi leti in našega lanskega obiska v mesecu aprilu, ko smo se Vrhnika tamkajšnjim prebivalcem predstavili s kulturnim programom in so se pomerile njihove in naše ekipe v košarki in nogometu, so bila pogosta tudi srečanja najljubših predstavnikov obeh občin. Ta srečanja so imela predvsem namen seznaniti se, bodisi z našo ali pa italijansko družbeno in politično ureditvijo, z gospodarskim

sistemom, veliko pa je bilo zanimanje predstavnikov Gonarsa za naše delovanje na kulturnem in prav tako na športnem področju. Župan Gonarsa se je s soprogo v tem času vedno rad odzval vsem vabilom ob našem občinskem prazniku ali kateri drugi večji prireditvi in prišel na Vrhniko.

Letošnje leto pa je vrsta na nas, da gostimo večje število prebivalcev Gonarsa, ko nam bodo skušali v svojem enodnevnem obisku kar najbolj približati in prikazati njihovo kulturo, prav tako pa se bodo tega dne zopet pomerili naši in njihovi športniki.

Dogovorili smo se, da bo obisk prebivalcev Gonarsa na Vrhniki v

soboto, 24. junija 1978. Okvirni program prireditev tega dne pa je naslednji: — sprejem Gonarčanov pred domom JLA ob 9.30, kjer bo naš zbor zapel tri pesmi, sledila pa bosta govora predsednika SO Vrhnika in župana Gonarsa, nato pa bo nekaj pesmi zapel zbor iz Gonarsa.

Vse občane vabimo, da si ogledajo športna tekmovanja in kulturni program, ki nam ga bodo pripravili prebivalci pobratenega Gonarsa.

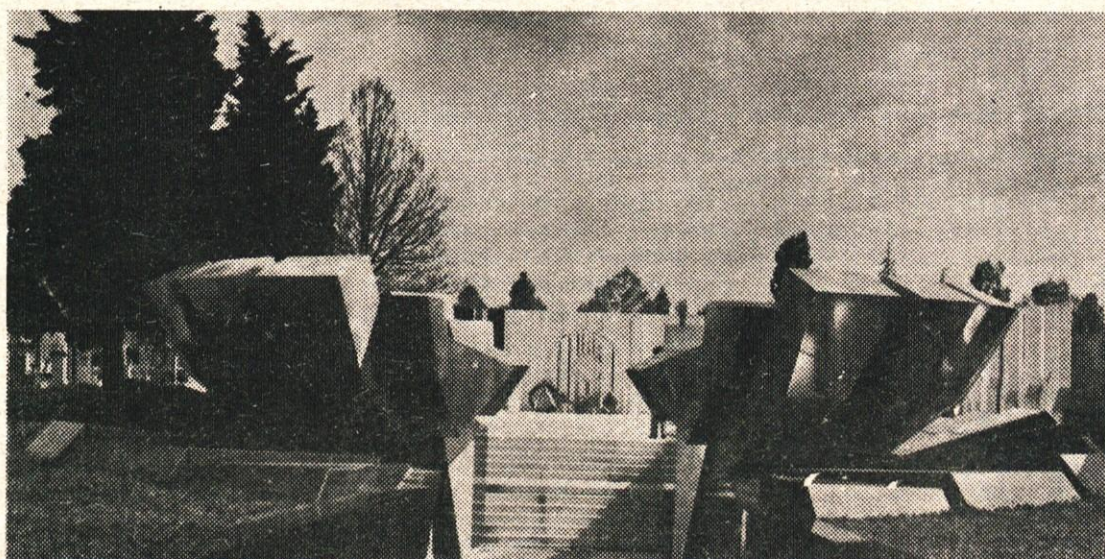
Skrb vseh nas pa je, da bomo gostom 24. junija pripravili tako prisrčen sprejem, kot smo ga bili mi vedno deležni v njihovem mestu!

OKVIRNI PROGRAM PRIREDITEV

- ob 10.00 uri košarkarska tekma
- ob 12.00 uri kosilo
- ob 15.00 uri nogometna tekma, v polčasu pa atletska tekmovanja
- ob 18.00 uri kulturni program v Cankarjevem domu, ki bo obsegal uvod in opis kulturne zgodovine, sledil pa bo glasbeni del, v katerem bodo peli Gonarčani pesmi v frullanskem jeziku in italijanščini, ki so jih napisali njihovi pesniki, drugi del pa bo sestavljen iz narodnih pesmi.

vsi tisti, ki smo bili dosej ob katerikoli priliki na obisku v Gonarsu, pozabiti prisrčnega sprejema, gostoljubja in prijaznosti, ki so nam jo vedno izkazali ti preprosti, a že po naravi gostoljubni in ljubeznivi ljudje.

Poleg množičnih obiskov, to je nas Vrhnikačanov v Gonarsu in njihovega povratnega obiska na Vrhniko ob podpisovanju listine o



V spomin žrtvam fašizma 1396. Jugoslovanom, ki so padli, umrli ali bili pogrešani na območju Gonarsa, so postavili v tem mestu spominsko grobnico, za katero je idejni osnutek izdelal akademski kipar Miodrag Živković

Javna obravnava kmetijskih zakonov

Občinska konferenca SZDL Vrhnika razpisuje javno obravnavo o osnutkih meril oziroma spremenjenih in dopoljenih kmetijskih zakonih, in sicer:

— ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSKIH ZEMLJIŠČIH

— ZAKON O ZDRAŽEVANJU KMETOV

— ZAKON O POGOJIH IN POSTOPKIH ZA PRIDOBITEV PRAVICE DO PREŽIVNINSKEGA VARSTVA KMETOV

— ZAKON O INTERVENCIJAH IN KOMPENZACIJAH V KMETIJSTVU IN PORABI HRANE

Vsi omenjeni zakoni so izšli kot posebna priloga Kmečkemu glasu!

Javno obravnavo teh zakonov bodo organizirale krajevne konference SZDL v vseh trinajstih krajevnih skupnostih in bo trajala od dneva objave tega oglasa do 1. julija 1978.

Morebitne pripombe in spremeni-valne predloge lahko občani ali predstavniki zainteresiranih organizacij pošljejo na Občinsko konferenco SZDL Vrhnika, Cankarjev trg 8. Strokovna in druga pojasnila pa lahko občani dobe vsako sredo od 8. do 16. ure na sedežu Kmetijske — zemljiške skupnosti Vrhnika, Cankarjev trg 5.

OBČINSKA KONFERENCA
SZDL VRHNİKA

Ob dnevu mladosti med mladince

Sprejem pionirjev v ZSMS je vsekakor godek, ki se ga vsak mladinec rad spominja, prav tako kakor tistega, ko je iz vrst cicibanov stopil v pionirsko organizacijo. Letos se je mladinska organizacija Vrhnika povečala za skoraj 250 članov, učenec in učencev sedmih razredov vseh treh osnovnih šol. Vsekakor dovolj veliko število, da delo v osnovnih organizacijah tako na osnovnih šolah, kakor tudi po krajevnih skupnostih zaživi temu primerno. Seveda pa se takoj postavi vprašanje, če smo napravili dovolj, da ti mladi res začutijo pripadnost družbenopolitični in vzgojni organizaciji ZSMS. Verjetno niti mi v vodstvu mladine Vrhnike, niti mentorji po osnovnih šolah tega

nismo uspeli stariti. Zavedamo se, da mora biti delo s pionirji in z mladinci na osnovnih šolah v bodoče naša prvenstvena naloga, če nočemo, da se bo zopet dogajalo isto, kar se že vrsto let, da ob odhodu na študij v Ljubljano, zgubimo skoraj vse mladince. Ti se raje povežejo v osnovne organizacije v ljubljanskih šolah in pozabijo, da živijo na Vrhniki, ali pa sploh, da so člani ZSMS. Zato smo pri občinski konferenci ZSMS formirali komisijo za delo s pionirji in njihova naloga bo vzbuditi pri vseh mladih občutek pripadnosti Vrhniki in njenim organizacijam ZSMS.

RONKO



5. maja na svečani seji občinske konference ZSMS Vrhnika

Naš klub 78

V maju se je izteklo že peto zaporedno tekmovanje osnovnih organizacij ZSMS v krajevnih skupnostih pod naslovom NAŠ KLUB 78. Tekmovanje je potekalo na osnovi celoletnega delovanja OO ZSMS od junija 1977 pa do maja 1978. Na podlagi pravilnika o ocenjevanju dejavnosti je občinska žirija ocenila delo OO ZSMS in ugotovila naslednji vrstni red:

1. OO ZSMS Stara Vrhnika	1951	4.603 točk
2. OO ZSMS Verd		točk
3. OO ZSMS Log		1685 točk
4. OO ZSMS Vrhnika		1531 točk
5. OO ZSMS Borovnica		1511 točk
6. OO ZSMS Brezovica pri Borovnici		1107 točk
7. OO ZSMS Drenov grič		520 točk
8. OO ZSMS Biatna Brezovica		356 točk
9. OO ZSMS Ligojna		200 točk
10. OO ZSMS Zaplana		100 točk
11. OO ZSMS Dragomer-Lukovica		99 točk
12. OO ZSMS Bevke		75 točk
13. OO ZSMS Podlipa		65 točk
14. OO ZSMS Breg-Pako		55 točk
15. OO ZSMS Sinja gorica		0 točk

Poleg tega je potekalo tekmovanje tudi po posameznih področjih dejavnosti, kjer so najboljše delale naslednje OO ZSMS:

— klubska dejavnost	OO ZSMS Vrhnika
— mladinske delovne akcije	OO ZSMS Log
— ljudska obramba	OO ZSMS Borovnica
— kulturna dejavnost	OO ZSMS Verd
— idejnopolično delo	OO ZSMS Log in Stara Vrhnika
— informiranje	OO ZSMS Stara Vrhnika
— šport in rekreacija	OO ZSMS Stara Vrhnika

Republiško tekmovanje NAŠ KLUB 78, v katerega je bilo vključenih prek 200 OO ZSMS je potekalo istočasno z občinskim tekmovanjem in na zaključni prireditvi 17. in 18. junija so tudi naše OO ZSMS dobile nagrade, in sicer: OO ZSMS Stara Vrhnika — za informiranje OO ZSMS Log — za uspešno delo v skromnih razmerah

SUSMAN JAKOB



Spomen dom 'BOŠKO BUHA'

Spominski dom »Boško Buha« na Jabuci v Črni gori

Pionirji iz Mrakove šole v Črni gori

Republiški odbor Društva prijateljev mladine je poveril sodelovanje na srečanju v Jabuci pionirjem Mrakove šole, saj je ta edina v naši republiki, ki nosi ime po pionirju kurirju

Zveza pionirjev Jugoslavije je ob svoji 35-letnici obstoja organizirala mnoge pohode po poteh partizanov širom Jugoslavije. Iz vseh republik in pokrajin so se na mnogih krajih v naši domo-

vini, kjer so se junaško borili partizani, kjer so spominske plošče in spomeniki padlim borcem, zbirali pionirji in obujali spomin na krvavo preteklost.

Korak k boljši usposobljenosti pripadnikov teritorialne obrambe

Pripadniki enot Teritorialne obrambe v naši občini smo že dokaj dobro pripravljeni na to, da nas ne sme prav nič presenetiti. Tako tudi nismo bili preveč presenečeni, ko so v noči od petka na soboto, od 12. na 13. maj letos, kurirji trkali na vrata naših stanovanj in nam izročali vpoklice. Pohiteli smo na zbirna mesta, od koder smo v jutranjih urah zakorakali proti cilju — Pokoljšču.

Da je bil preskus naše pripravljenosti za obrambo domovine še težji, je poleg načrtovalcev poskrbelo še muhasto vreme, saj nas je od samega začetka vaje spremljal droban dež, ki se tako neusmiljeno zaleze pod kožo, da si kljub dobri opremljenosti kmalu postane moker. Ko bi jutraj vedeli, kaj še vse nam bo narava zagodla tega dne, bi verjetno manj optimistično zrl predse in v naloge, ki so nas čakale.

Kljub temu, da so nahrbtniki in orožje ožulili naše preobčutljive rame, smo v načrtovanem času prišli do cilja, čeprav smo spotoma morali izvajati prav vse varnostne ukrepe, za katere mora poskrbeti vojaška kolona na poti.

Na cilju smo takoj pričeli z organizacijo tabora. Kljub dežju so

zrastli šotori in izpod kotlov se je pričel prav sramežljivo sukati dim. Zaradi iznajdljivosti in vztrajnosti kuharjev ne dež ne kasneje sneg, ki se je popoldne začel vsipati z neba, nista mogla preprečiti, da ne bi vsak od nas dobil svoj delež okusnega golaža, ki ga ne žene ne mame nikoli ne skuhajo tako dobrega kot Darko s svojimi pomočniki. Da je res imeniten kuhar, nam je že večkrat dokazal. Vsi, ki smo kuharskega znanja nevešči, smo tega dne počeli marsikaj, kar nam bo koristilo pri obrambi domovine in naše samoupravne socialistične družbe.

V nekaj predavanjih, ki so se zvrstila kar v zasneženem gozdu, smo zvedeli precej novega o družbenopolitični situaciji in vojaško strateških in tehničnih razmerah pri nas in v vsetu.

Mračilo se je že, ko smo krenili proti domu in sneg nam je že krepko lezel v čevlje, zato smo še toliko bolj pospešili korak proti domu. Obhajal nas je prijeten občutek, da smo za eno izkušnjo bogatejši, bolj pripravljeni in usposobljeni za reševanje nalog, ki nas čakajo, če bo potrebno.

M. M.

Eno takih skupnih srečanj pionirjev iz cele naše domovine je sedaj že tradicionalno srečanje na Jabuci, kjer je 23. septembra 1943. leta padel kurir heroj Boško Buha in po katerem se imenujejo mnogi pionirski odredi šol v Jugoslaviji. Tega množičnega srečanja se je udeležila tudi naša šola, ki se edina v Sloveniji imenuje po partizanskem kurirju Janezu Mraku. Delegacija je sestavljala deset pionirjev iz naše šole, vodil pa jo je tovariš Varšek, z nami pa je bil tudi predsednik občinskega odbora ZZB NOV Vrhnik, tovariš Franc Fortuna, mi smo zastopali SR Slovenijo.

Na to pomembno srečanje smo se pripravljali že teden prej, saj je moral vsak med nami vedeti nekaj o junaškem kurirju Boški Buhu in o tem tradicionalnem srečanju pionirjev iz vseh republik in pokrajin. Srečanje je trajalo od 28. do 31. maja, nastanjeni pa smo bili v domu »Boško Buha«. V tem domu je v

prvem nadstropju devet spominskih sob, ki so posvečene padlim kurirjem — partizanom in vsaka republika ima svojo sobo, ki je posvečena padlim kurirjem Slovenske spominske sobe posvečena Milanu Mravljetu vsaki sobi, skratka po vsem nirskega domu je bilo razdeljeno na stenah mnogo fotografij iz druge svetovne vojne o pionirjih, ki so se že tako majhni borili med NOB. Tudi vrhniški pionirji smo odnesli s seboj album fotografij o Vrhnikih in njeni okolici pa usnjeni album, ki so ga izdali v IUV s fotografijami iz te lovnice organizacije ter grafije, ki jo je izdelal tovariš Tone Jurišič.

POLONA ŠUŠTER
6. b. — OŠ Janez M.

Naj rja koncu tega prispevka s semo še to, da je to srečanje snično kovnica bratstva in enot jugoslovanskih pionirjev. Več o njih vtihih pa nam bodo pionirji u ženci tega srečanja napisali za hodnjo številko!

kurirji in vezisti

V decembru za Ljubljanskim vrhom ni bilo posebnih dogodkov. Nekaj močnejših sovražnih patrulj je nekaikrat »čistilo« to območje, a brez uspeha. Partizanskih enot v teh gozdovih ni bilo. Kurirja MATEVŽ in STRNAD sta v teh situacijah kar dobro preiskusila svojo taktiko konspiracije, zakrivanja sledov, samostojnega dela in življenja partizanske »posadke« KARAULE 3. V praksi so njuna načrtovanja in predvidevanja našla svoje potrditve. Z doseženimi uspehi pa se nista zadovoljila. Iz dneva v dan sta svoje metode dopolnjevala, razmišljala o možnih novih nakanah in presenečenjih sovražnika in za take primere iskala

novih rešitev. Vselitev v zgrajeno zemljanko sta kar naprej odlašala, v kljub hudemu mrazu in komaj vzdržljivemu življenju pod skromnim šotorom. Bunker je nevarna zadeva, če te presenetijo pomeni gotovo smrt. Pod šotorom je lažje. Zunaj in med skalami se vsaj lahko nekako braniš. In ne morejo te kar tako presenetiti, posebno še, če si okolico urediš z ovirami in celo minami.

Teško ju je prizadela tragedija borovniškega rajonskega komiteja. V bunkerju nad Šumnikom pri Brezovici so jih presenetili belogardisti-domačini iz Borovnice. ZALAR Tone-Žan, je padel, DEMŠAR Ivan-Jernej je bil ranjen in si je sam vzel življenje, KIRN Viktorija-Janoška so ujeli. Srečo je imel, da jo je izvozil samo z internacijo in se kasneje spet vključil v partizanske enote na Primorskem, kjer je dobro poznan kot priljubljen in hraber partizanski komisar Prešernove brigade. Tisti štirinajsti december 1942 ne bo nikoli pozabljen. Ne, v bunker ne. Samo v skrajnem primeru, če bo mogoče urediti tudi boljše varnostne pogoje, kot je straža, patroliranje, opazovanje. Tega pa kurirja sama nista zmogla.

K sreči v zadnjem mesecu leta 1942 na svojih zvezah nista imela »potnikov«. Sama sta se lažje prebijala po kurirskih poteh in še za prehrano »gostov« ni bilo treba skrbeti. Mesa sta sicer imela dovolj. Intendant JANOŠ ju je vsaj s tem kar dobro oskrbel. MATEVŽ je ustrelil še debelo jalovo srno, ki je šla tudi samo kuhana v slast, kot najboljša govedina. Sam je zatrljeval, da take srnine še ni videl in okusil. Tudi po vojni je ta primer rad omenjal, kadar je le stekla taka debata. Verjemimo, da je bilo tako, ali pa sta kurirja takrat to posebnost precenjevala. Mogoče je tudi v tem kaj resnice. V partizanih le ni bilo vsega na pretek. Če ti je krulilo v želodcu in so se ti ob zajetnem kosu kuhane srnine malo sline pocedile, je gotovo, da je takrat vse izgledalo res najboljšše.

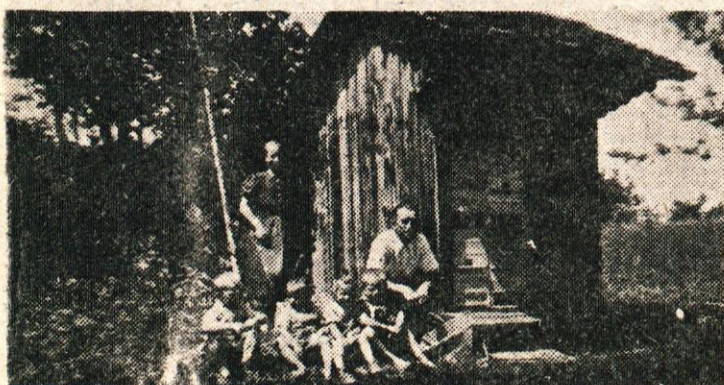
Napredovala sta tudi pri kuhanju. V dnevih okoli Božiča se je KARLAULA povečala še za »kuharico«. Znana borka in aktivistka DRAKSLER Marjana je v tem času kot edina potnica TV zveze potovala v Dolomite. Ko sta jo od kurirjev iz Notranjske prevzela, sta se je hotela čimprej »rešiti«, kar na prvo javko jo predala kurirjem v Dolomite. Pa se je stvar zavlekla. Dolomitski partizani so bili tedaj precej ofenzivni in stalno v akcijah. Tudi sovražnik ni miroval. Prehodi iz Dolomitov na območju Stare vrhnike in pod Storžev grič, kjer je bila kurirska javka, so bili po sovražniku močno kontrolirani in kurirji TV2 se niso uspeli prebiti. Na prvo javko jih ni bilo, tudi na drugo ne, šele na tretji sta MARJANO predala. Čakala je tako skoraj teden dni na zvezo v njenem taborišču. Rešila je STRNADA, ki je bil tedaj na karauli tudi uradno kurirski kuhar. Kuhal je seveda tako kot je vedel in znal in kot so mu z nasveti pomagale aktivistke iz terena. MARJANA z njegovim



Jerina Neža — SOVA iz Raaskovca, stalna sodelavka TV 17 aretacije leta 1944. V njeni hiši je bila javka kurirjev in okoli aktivistov

načinom opravljanja kuharskih poslov ni bila zadovoljna. Sama je lotila dela in jima ves čas, ko je čakala na zvezo, skrbno »gospodila«.

(Nadaljevanje prihodnje številke)



va skritem mestu pod Mihevčevim čebelnjakom so se v primeru nevarnosti predajala sporočila in obvestila. Tu je mnogokrat kurirje čakala pripravljena hrana. Na fotografiji sta sodelavca TV 17 Jože Modričan in žena Nežko in otroci

● POMANJKANJE PROSTOROV IN KADROV VZROK, DA NI VPIS ŠE VEČJI

O delu glasbene šole

Kljub mnogim težavam lepi uspehi. Vpis vsako leto večji, žal pa le malo učencev nadaljuje šolanje

Pravimo, da smo Slovenci narod, ki ljubi glasbo. To nedvomno drži, še zlasti, kadar gre za pesem; nekoliko manjše pa je naše zanimanje za instrumentalno glasbo. Znati igrati na instrument je bilo še nedolgo tega privilegij in obveznost tistih, ki so sodili vsaj v zgornji srednji sloj in pa tistih redkih izjem, pri katerih je bil talent večji kot njihovo premoženje.

Danes je temu nedvomno drugače, saj si lahko vsak šolar pridobi vsaj osnovno glasbeno izobrazbo, poleg obveznega glasbenega pouka v šoli, saj je ta, kar zadeva finance dostopna vsem, pa tudi v veliko primerov ni več pogoj, da mora imeti učenec svoj lastni instrument, ker lahko vadi nanj v glasbeni šoli.

Pred leti je vrhniška glasbena šola spadala pod Zvezo kulturno-prosvetnih organizacij Vrhnika in ni imela pravnega statusa šole in kot taka tudi ni mogla izdajati veljavnih spričeval. Kasneje je prešla glasbena šola pod izobraževalno skupnost in ta je skušala na več načinov zagotoviti samostojni status te šole tako, da bi postala ali dislocirana enota pri kateri od osnovnih šol ali kot enota Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje v Ljubljani. Vendar pa je posebna komisija ugotovila, da vrhniška glasbena šola vse pogoje, da se ustanovi kot samostojni zavod in kot tak ta danes tudi deluje.

Finančna sredstva za nemoženo delovanje šole zagotavlja Občinska izobraževalna skupnost v svojem vsakoletnem dopolnilnem programu — to je za posebne dohodke pedagoških delavcev in honorarnih sodelavcev v glasbeni šoli, materialni stroški pa se krijejo s šolnino učencev, ki znaša 140 dinarjev

za učenca na mesec (če šolo obiskujeta dva učenca iz iste družine, znaša šolnina polovico, če pa trije, pa je za tretjega brezplačna), za učenje pihal in trobil pa učencem plačuje šolnino pihalni orkester ZKO Vrhnika.

V letošnjem šolskem letu je v glasbeni šoli vpisanih 166 učencev, od tega 45 v dislociranem oddelku v Borovnici, ki so razdeljeni po oddelkih in sicer: oddelki za klavir, harmoniko, kitaro, violino ter oddelki pihal in trobil.

Tako kot v učnovzgojnem procesu nasploh imajo tudi v glasbeni šoli težave s kadri, saj so trenutno redno zaposleni le trije pedagogi. Ker pa imajo v načrtu možnosti izbire glasbenega pouka še razširiti, saj je interes otrok vsako leto večji, bodo za prihodnje šolsko leto razpisali prosta delovna mesta za več učiteljev in sicer za poučevanje harmonike, kitare in klavirja.

Poleg kadrovskih težav se srečujejo tudi s prostorskimi. Glasbena šola je v času, ko se je konstituirala kot samostojni zavod, dobila prostore v starem vrtcu ob Tržaški cesti. Občinska izobraževalna skupnost je takrat zagotovila sredstva za adaptacijo petih prostorov in napeljavo cen-

tralne kurjave. Učilnice so tudi zvočno izolirali, seveda, kolikor so to dopuščala razpoložljiva finančna sredstva. Vendar pa hrup s ceste kljub temu še moti pouk, v isti etaži te stavbe pa je tudi en oddelki otroškega vrtca in tako tudi v hiši sami, v kateri pa so še stranke, ni nikdar miru.

V glasbeni šoli pa skrbijo tudi za nabavo instrumentov in notnega materiala, saj je bila šola s temi stvarmi dokaj slabo preskrbljena. Tako so pred dvema letoma nabavili 3 harmonike, 2 kitari, klavir in 3 blokflaute. Veliko naporov pa pedagogi posvečajo tudi temu, da se učenci ne bi odločali samo za učenje klavirja in harmonike, tako kot je bilo največkrat doslej, ampak tudi dru-

gih instrumentov. Zlasti je to njihovo delo uspešno pri vzgoji mladih glasbenikov za izpopolnjevanje vrzeli v pihalnem orkestru ZKO Vrhnika, s katerim glasbena šola dobro sodeluje. Iz leta v leto pa je vse večje in boljše tudi sodelovanje z osnovnimi šolami, saj pripravljajo učenci skupne proslave in prireditve. Prav tako pa imajo mladi glasbeniki že med šolskim letom nekaj internih produkcij, teh se udeležujejo predvsem njihovi starši, katerih glavni namen je naučiti se nastopati in odpravljati tremo pred publiko, ob koncu šolskega leta pa je glavna produkcija, na kateri pokažejo vse, kar so se novega v šolskem letu naučili.

Če namesto zaključka zapišemo tisto, kar se mi zdi najpomembnejše, je to nedvomno tole: glasbena šola in znanje, ki ga ta nudi otrokom, je danes nedvomno nepogrešljivo; prostor in kadri pa so danes vzrok, da ni vpisanih še več otrok in zato bo nedvomno naloga vseh odgovornih v prihodnje tudi to, da zagotove glasbeni šoli možnosti za njeno nemoteno delovanje in širjenje.

Nameravajo pa odpreti tudi nov oddelki za solo petje, kar predvidevajo, da bi bil interes glede na tradicijo in množičnost, predvsem zborovskega petja v občini, velik. Na potrebo po tem novem oddelku že dalj časa opozarja tovarš Tone Jurjevčič, ki se že vrsto let ukvarja z zborovskim petjem in je njegovim izkušnjam na tem področju nedvomno vredno prisluhniti.



Vzgoja in izobraževanje — naša skupna skrb

Uresničevanje svobodne menjave dela na področju vzgoje in izobraževanja

1. junija so se sestali delegati občinske izobraževalne skupnosti na prvi, konstitutivni skupščini v drugem mandatnem obdobju. Izvolili so nove organe, in sicer: za predsednika skupščine je bil izvoljen Friderik RUTAR, za predsednika izvršnega odbora Janez VINTAR, za predsednika zbora uporabnikov Andrej VIĐOVIČ, za predsednika zbora izvajalcev Jana VARŠEK. V izvršni odbor pa so izvolili: Janeza VINTARJA, Rudolfa CERKA, inž. Avgusta KERSTNIKA, Jožeta STANONIKO, Barbaro MRAK, Sedevo PROKOPIJEVIČ, Marijo MERINČ, Janeza SMRTNIKA in Jožico DROLE.

Novi predsednik skupščine je delegate seznanil s programsko usmeritvijo oziroma z vrsto najpomembnejših nalog, ki jih bo morala izobraževalna skupnost realizirati v tem mandatnem obdobju.

PROGRAMSKA USMERITEV

Vzgoja in izobraževanje sodita med prioriteta področja družbeno-ekonomskega razvoja v tem srednjeročnem obdobju, v katerem pričakujemo na vseh stopnjah vzgoje in izobraževanja uresničevanje reforme zamislili in pripravljati pogoje za njihovo realizacijo. Z ustanovitvijo samoupravnih interesnih skupnosti po načelih ustave in zakona o združenem delu je delavcem v združenem delu in občanom omogočeno na osnovi svobodne menjave dela ustvarjalno sodelovanje v procesu načrtovanja družbenih dejavnosti, tako tudi na področju vzgoje in izobraževanja, ki se s svojimi načrti enakopravno vključuje v razvojne načrte naše družbe.

Za realizacijo ciljev na področju vzgoje in izobraževanja, opredeljenih v samoupravnem sporazumu o osnovah plana Občinske izobraževalne skupnosti Vrhnika za obdobje 1976—1980 moramo posvetiti po-

seben poudarek naslednjim nalogam in ciljem:

- poglobljanje idejnosti vzgojnoizobraževalnega procesa
- izravnavanje pogojev za vzgojo in izobraževanje otrok v občini s tem, da vsaj zagotavljamo nove šolske prostore in omogočimo prehod na eno in polizmenski pouk
- razvijanje vzgojnoizobraževalnih dejavnosti, ki slonijo na načelih celodnevne osnovne šole
- usposabljanje mladine in odraslih za naloge na področju splošne ljudske obrambe in samozaščite ter varovanje zdravega okolja
- razvijanje male šole
- zmanjševanje osipa v osnovni šoli in povečanju kvalitete osnovnošolskega izobraževanja
- izboljševanje kadrovskih in materialnih pogojev osnovnošolske vzgoje in izobraževanja ter modernizaciji prostora in opreme
- zagotavljanje enakih možnosti vključevanja mladine v vse smeri in stopnje usmerjenega izobraževanja
- uresničevanje družbenega dogovora o izvajanju družbene akcije za organizirano preskrbo s šolskimi potrebščinami in učbeniki za osnovne in srednje šole ter postopnem zagotavljanju brezplačnih učbenikov za učence osnovnih šol v SR Sloveniji
- zagotavljanje čim večjemu številu delavcev možnost pridobitve osnovnošolske izobrazbe
- razvijanje samoupravnih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja in tesnejše povezovanje z društvi in organizacijami, ki jim je lastna skrb za otroka
- ustvarjanje družbeno-ekonomskih in političnih pogojev, da se bo področje vzgoje in izobraževanja uveljavilo kot delo združenega dela in kot proizvodni dejavnik, kar bomo dosegli z uveljavljanjem dohodkovnih odnosov, ki so osnova za neposredno družbeno-ekonomsko zvezo med delavci v združenem delu in osnova za izenačevanje družbeno-ekonomskega položaja

delavcev na drugih področjih združenega dela

— uveljavljanje svobodne menjave dela za izenačevanje ekonomskega položaja izobraževalnih organizacij združenega dela s položajem drugih organizacij združenega dela

— dograjevanje sistema solidarnosti in vzajemnosti delovnih ljudi pri uresničevanju dogovorjenega enotnega programa občinskih izobraževalnih skupnosti v SR Sloveniji.

Vse te zgoraj navedene naloge in cilje naj bi uresničili že v tem srednjeročnem obdobju, vendar bodo nekatere dokončno uresničene šele v naslednjem planskem obdobju.

Občinska izobraževalna skupnost Vrhnika pa bo z vsakoletnim finančnim načrtom zagotavljala prek svobodne menjave dela program vzgoje in izobraževanja, in sicer:

A Enotni program, s katerim se zagotavlja enak obseg obveznega osnovnega izobraževanja vseh učencev v SR Sloveniji in je osnova za solidarnostno prelivanje sredstev. Enotni program vključuje pouk po predmetniku za osnovne šole, amortizacijo nepremičnin, opreme in učil, malo šolo, podaljšano bivanje in COŠ (celodnevna osnovna šola) do 25 % oddelkov rednega pouka, prevoze učencev, stroški vzgoje učencev v domovih in štipendije za pedagoške poklice.

B Program skupnih nalog, kate-

rega izvajalec je izobraževalna skupnost Slovenije, obsega:

- šolstvo narodnosti in etničnih skupin
- izobraževanje in in usposabljanje otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju v republiških zavodih
- dopolnilni pouk v slovenskem jeziku v tujini za otroke delavcev, ki so tam na začasnem delu
- mladinski tisk za osnovnošolsko mladino

C Program vzajemnega kreditiranja nalog v osnovnošolski prostor

Združena sredstva po tem programu se v obliki kreditov podeljujejo po javnem natečaju za pospešitev izgradnje novih in rekonstrukcije starih osnovnošolskih objektov.

D Dopolnilni program

S tem programom bomo zagotavljali obstoj dejavnosti kot so Glasbena šola, šola v naravi, pomoč pri nabavi učbenikov, prehrana učencev, regresiranje šolskih ekskurzij, vzgojno svetovanje, strokovne službe na šolah, novi oddelki na šolah, odplačilo anuitet, investicije, sofinanciranje glasila Naš časopis, šolskih društev in krožkov itd.

Posebno pa se bomo morali zavzeti za izvedbo nalog, ki jih pred nas postavlja VIII. kongres ZKS in pa razreševanje perečih prostorskih problemov osnovnega šolstva v občini.



Leto dni
od ustanovitve
SKIS

Bo treba na pričetek delovanja SKIS čakati toliko časa (29 mesecev), kot smo čakali na ustanovitev te skupnosti?

Iniciativni odbor za ustanovitev Samoupravne komunale interesne skupnosti — SKIS, ki je bil imenovan s sklepom izvršnega sveta, 21. januarja 1975., si je za ustanovitev te skupnosti nedvomno zastavil pravo pot. Tudi ustreznega gradiva mu ni manjkalo, saj je bil eden najpomembnejših dokumentov predlog zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena z dne 3. 7. 1975 in je bil v javni razpravi nekaj manj kot dve leti. Zakon o komunalnih dejavnostih naj bi nadomestil zakon o komunalnih delovnih organizacijah iz leta 1967. In ne nazadnje so člani iniciativnega odbora pristojnostmi tudi seminarjem in proučili vsa gradiva, ki so bila v te namene tudi objavljena.

Glede na zagnanost zakonodajalca in sila neurejene razmere na komunalnem področju v naši občini je bilo pričakovati, da bomo resno in odgovorno organizirali SKIS, saj je to področje, ki je najbolj neposredno vezano na interese delovnih ljudi in občanov. To je dejavnost, s katero se srečujemo vsak dan in ki je skoraj ne opazimo, dokler dela kolikor toliko v redu, takoj ko pa nekaj, kar najbolj potrebujemo in najtežje pogrešamo, ne teče tako kot bi moralo, pa slišimo na njen račun najbolj ogorčene pritožbe.

Vrhniki, pač takšni kot smo, sila previdni, smo SKIS ustanovili kar 29 mesecev in na ustanovni skupščini te samoupravne interesne skupnosti izvolili 25 delegatov v zbor uporabnikov, 5 delegatov v zbor izvajalcev, 11 članov v izvršni odbor SKIS, 11 članov v temeljno enoto (TE) za vodno gospodarstvo, 9 članov v TE za mestno zemljišče, 9 članov v TE za ceste in 9 članov v TE za stavbna zemljišča.

Od ustanovitve skupščine SKIS pa je že minilo polnih 11 mesecev (ustanova skupščina je bila 30. junija 1977). V tem času pa nam ni uspelo namestiti niti ene osebe, ki bi opravljala posle za SKIS (vsaj administrativne!), pa čeprav so poslovni prostori že pripravljeni pri Samoupravni stanovanski skupnosti na Vrhniki.

Vrhnika danes ima SKIS, a ta je samo na papirju. Žalostno je poslušati razprave na sejah temeljne enote za vodno gospodarstvo o pristojnosti SKIS in Komunalnega podjetja, kar pa je uredil že samo zakonodajalec, saj ga je prav slabo gospodarjenje Komunalnih podjetij vodilo, da so se SKIS ustanovile.

Se vedno so sveže besede s 3. skupne seje obeh zborov skupščine Zveze komunalnih interesnih skupnosti Slovenije aprila letos, ki pa, kot kaže, za Vrhniko ne veljajo. Najsibo že kakorkoli, dejstvo je, da se je upravni organ odločil po liniji najmanjšega odpora, in vse kaže, da bo SKIS sicer formalno obstajala, da pa bo komunalno podjetje tudi v bodoče, tako kot je bilo v preteklosti, odločujoč faktor, investitor z družbenimi sredstvi in ne nazadnje tudi edini izvajalec del.

Prav gotovo je, da vse dotlej, dokler se ne bomo na Vrhniki odločili za zasedbo delovnih mest pri SKIS — za kar pa je tudi nekdo odgovoren — ne moremo pričakovati, da bi se takšno stanje na tem področju izboljšalo in se normalizirale razmere med Komunalnim podjetjem in SKIS, odnoso nje-nimi temeljnimi enotami.

FRANC OKRAJŠEK



Med gasilsko vajo



Gasilski dom v Ligojni

Zakaj tako, tovariši?

Bo z odgovorom gasilcev iz Ligojne zaključena polemika, ki je nastala ob zadnjem požaru v Ligojni?

Gasilci iz Ligojne smo z grozo sprejeli dva članka v »Našem časopisu«, ki sta govorila o »pripravljenosti« ligojskih gasilcev. Prizadeti smo toliko bolj, ker smo prepričani, da omenjena prispevka nista napisana z željo izboljšati stanje v naši organizaciji, temveč javno blatiti posameznike in društvo samo, kajti, če nam želi nekdo pomagati, lahko to stori na več načinov, v različnih demokratičnih samoupravnih oblikah odločanja občanov: na zborih občanov, pri delu v krajevni skupnosti itd. Prav tako smo prepričani, da želijo posamezni krajan blatiti posameznike skozi pisanje sicer bistrega otroka (podpisanega avtorja članka v aprilski številki časopisa); prikazati neresnično stanje v naši organizaciji, enostransko in ozko tendenciozno predstaviti naše slabosti skozi pisanje prestrašenega otroka od požara pri Osredkarjevih, ko mu je bilo le pet let in se kljub strahu še danes zelo dobro spominja, v kakšnem zaporedju so prihajali posamezni vaščani gasiti požar.

Zakaj tako, tovariši?! Zavedamo se, da imamo slabosti in se trudimo, da bi jih odpravili. Ali ste res prepričani, da bo neka prostovoljna organizacija bolj prizadevna, če jo nekdo »da v cajtne«, ob tem pa zamolči vse, kar je pri delu te organizacije dobrega, plemenitega in pohvale vrednega?

Nepoučen bralec bi gotovo sklepal po takem pisanju, da v Ligojni požare gasi vsak, razen ligojskih gasilcev. Pri gašenju pomagajo vsi, tudi stare ženske, le gasilci iz Ligojne stoje »križem rok«. Koristimo to priliko, da opišemo svoje delo in težave in skušali bomo tudi z druge strani osvetliti dogodke, ki so opisani neresnično.

Gasilsko društvo Ligojna obstaja od leta 1952. Od ustanovitve do leta 1967 je društvo razpolagalo le z vprežno črpalko, ki jo je prejelo od Gasilskega društva Vrhnika. Gasilci iz Ligojne smo morali v teh letih opraviti nešteto udarniških ur, da smo lahko zgradili takšen Gasilski dom, kakršnega danes imamo. Zanj zaslužijo člani Gasilskega društva nedvomno vso pohvalo. Ob tem pa se iskreno zahvaljujemo tudi vsem družbenopolitičnim organizacijam, ki so nam pri akcijah pomagale.

Gasilci smo vedno stremeli za boljšo opremo, kar se nam je delno uresničilo leta 1967, ko smo

skoraj samo z lastnimi sredstvi in s prispevki nekaterih občanov in občinske gasilske zveze kupili novo motorno črpalko »SORA«. S prvim požarom smo se gasilci srečali pri Ogrinovi in Kovačevih, ko smo imeli še samo ročno črpalko, a smo uspešno reševali imetje in varovali okolico, da se požar ni še razširil. Ko pa je gorel Osredkarjev kozolec, o čemer neresnično govori članek »Še enkrat o požaru v Ligojni« v aprilski izdaji, smo gasilci dolžni dati realnejši opis naše akcije ob tej nesreči. Ko je sirena dala znak o požaru, smo se gasilci v najhitrejšem možnem času zbrali in ker še nismo imeli prevoza, smo z ročnim vozičkom črpalko »SORA« prepeljali na kraj požara. Težave pa so nastale zaradi oddaljenosti vode, ko pa smo prišli do nje, pa se je pokazalo, da cevi ročne črpalke niso vzdržale pritiska motorne črpalke. Med tem časom pa so že prispeli vojak in gasilci iz sosednjih društev, tako da smo v skupni akciji reševali in varovali bližnje objekte. Nikakor pa ne držijo, da smo prispeli zadnji, kakor piše v omenjenem članku. Ravno tako smo gasilci ob požaru pri Birtičevih, ko je gorelo gospodarsko poslopje in stanovanjska hiša, prišli prvi in zelo uspešno reševali sosednje objekte, ki so bili dobra

dva metra oddaljeni od požarišča. Ob pomoči vseh gasilskih enot, ki so prispele na kraj požara, smo ta požar hitro lokalizirali.

Kot je že zapisano, smo gasilci iz Ligojne vseskozi stremeli za čim boljšo opremo: potrebovali smo cevi in prevozno sredstvo. Tako smo za prvo silo že leta 1969 kupili vozilo JEEP. Ker pa ta ni bil primeren za prevoz gasilcev in opreme, smo leta 1973 kupili nov IMV kombi in 100 metrov cevi. Kmalu za tem je bil požar na žagi v Verdu. Tudi takrat smo gasilci iz Ligojne prispeli med prvimi in se uspešno vključili v akcijo gašenja.

Leta so minila in naša motorna črpalka »SORA« je zastarela in postala nezanesljiva, zato smo že pred leti sklenili in skrbno zbirali denar, da nabavimo novo črpalko »ROSENBAUER«. Kljub temu, da imamo zbranih že precej lastnih sredstev, pa je ne moremo dobiti, ker so težave z dobavo, ki se vlečejo že od lanskega leta. Tako vidimo, da so še vedno le želje po novi črpalki, da pa te še nimamo, kakor navaja članek in kaže le na neinformiranost naših krajanov.

To, kar smo že omenili, da je naša črpalka zastarela in nezanesljiva, se je tudi pokazalo pri požaru Frankovega kozolca. Res je to, da smo vsi izurjeni gasilci. Požar pa je bil ob 13. uri, ko je bila velika večina nas v službi, ostali pa so se takoj zbrali in odhiteli na pogorišče. Odvzem vode je bil zelo oddaljen in nedostopen in kot smo že rekli, je na koncu zatajila še motorka. Ko smo še preostali prišli z dela, smo se takoj priključili gasilcem v akciji in sodelovali, dokler ni bil požar povsem zatrt.

Hidranti na vodovodnem omrežju do takrat še niso obstajali, čeprav smo nanje gasilci večkrat opozarjali odgovorne, sedaj pa smo tudi te že vgradili, kar pa ni bilo samo naša dolžnost.

Pisec članka ni treba premišljevali o pripravljenosti in disciplini naše organizacije, saj ima društvo že 14 članov, ki so opravili tečaj za nižje gasilske častnike, med katerimi jih je veliko prav iz vrst mladih in s katerimi dobro sodelujemo.

Gasilci iz Ligojne se tudi redno udeležujemo vseh vaj, ki jih pripravlja Občinska gasilska zveza, doma pa izvajamo vaje po začrtanem programu operativne.

Naj omenimo še to, da je kar 13 članov Gasilskega društva Ligojna kupilo obleke za svoj denar, da je bilo opravljenih veliko prostovoljnih delovnih ur ob ureditvi gasilskega doma, orodjarne in ob pripravah in izvedbi veselja. Društvo je z lastnim denarjem nabavilo tudi 30 miz, 12 delovnih oblek in razno drugo potrebno opremo.

Tako torej mi! Res je, da Ligojci ne slavimo preveč po nekem dobrem sosedskem vzdušju in da prihaja pri nas večkrat do »požarov«, ki pa jih gasilci nismo zanetili, pa tudi gasiti se z gasilskimi oblikami ne dajo. Te požare bi prav gotovo lahko rešili na bolj primeren način, kot pa da jih krajan tako majhne krajevske skupnosti, kot je naša, urejamo po časopisih. Mar ni tako, Ligojčani?!

GASILSKO DRUŠTVO
LIGOJNA
(Podpisi 9 članov)

Na Betajnovi se »prebujamo«

Krajevna skupnost Vrhnika sodi med večje krajevske skupnosti in zato ni čudno, če znotraj nje še niso vsi problemi rešeni tako, da bi bili občani z njimi povsem zadovoljni. Še posebno smo prizadeti prebivalci Betajnov, ki živimo na samem robu centra te krajevske skupnosti.

Tarejo nas mnoge težave: od kanalizacije, katere zgraditev pristojni občinski in komunalni može neprestano odvijajo v bodočnost, do telefonskih priključkov, ki jih pri nas ni, pa do cestne razsvetljave, ki je seveda tudi ni in do skrajno neurejene in za promet nevarne makadamske ceste, ki jo pomagajo poleg brezobzirnih voznikov osebnih avtomobilov »vzdrževati« še težka vozila — tovornjaki in pa gosenice tankov.

Da bi bil pri opisovanju naših težav kar najbolj objektivni, moram priznati, da tudi prebivalci Betajnov nismo kaj dosti storili, da bi spremenili to nezavidljivo stanje. Res je, da smo zvonili na zvonec Dnevnikovnega Zelenega telefona, toda obljube, dane tam, se na Vrhniki še ne

uresničujejo. Res je tudi, da smo preklinjali naše Komunalno podjetje, ki tako ali tako vedno najde izgovor. Res je tudi, da smo nadlegovali predsednika krajevske skupnosti: vse to pa naših problemov ni rešilo. Šele v soboto, 27. maja, letos smo ojunčili in prišli za lopate, samokolnice in grablje ter sklenili narediti konec obupnemu stanju na naši cesti. Resnici na ljubo naj velja, da nas je k temu prisilil svet krajevske skupnosti oziroma tovariš Grampovčan, ki nam je poleg tega, da nam je povedal nekaj gorkih in resničnih v obraz, naročil iz sredstev KS skoraj 100 kub. m gramoza in nas z vpludnim pismenim vabilom povabil na to delovno akcijo.

Odziv je bil več kot presenetljiv. Že prvi dan po tem, ko so bila vabila in gramoz na svojem mestu, so nekateri naši sosede zgrabili za orodje in zamašili najhujše luknje na cesti. Vsi ostali, pa smo čakali soboto, pa tudi nismo izneverili sebe, sosedov in celotne Betajnov. Redkokatera hiša se vabilu ni odzvala. Prijeto, tovariško in delovno vzdušje se je razrazilo v pravo brigadirsko razpoloženje, ko so nam prišli na pomoč še mladinci iz naše in ostalih sosednjih krajevnih skupnosti. Po končanem delu na cesti in skupni malici smo ponosno opazovali delo svojih rok. V nas je dozorelo prepričanje, da brez skupno dogovorjene in izpeljane akcije ne bo lepšega življenja na Betajnovi. Skoraj 40 parov rok je polnil 7 ur urejalo cesto. Predstavniki sveta krajevske skupnosti so neutrudno pomagali pri organizaciji akcije in razporejanju dela. Skoda, da so našo akcijo pozabili predstavniki družbenopolitičnih organizacij v KS, s častno izjemo krajevnega in občinskega vodstva Zveze socialistične mladine.

Vsem tistim bralcem, ki jih takle prispevek dolgočasno bodisi, ker je v njihovi krajevni skupnosti ali njihovem kraju skupno delo za boljši danes že običajna praksa, se opravičujemo, ker jih s takim prišanjem dolgočasimo. Te vrste ce so namreč namenjene nam samim in pa tistim občanom, ki še vedno pričakujejo, da bodo drugi reševali njihove težave. Marsikaj smo se naučili, osnovno pa je pravi gotovo spoznanje, da mora resnično zaživeti naša odločitev, ki smo ga pred časom izrekli, saj mu vsebine dela ne manjka, izkušnje pa si bo pridobil le z delom.

M. MAUR

Uspešno sodelovanje

Če je katera krajevna skupnost pripravljena za sodelovanje in pomoč, je to prav gotovo krajevna skupnost Vrhnika in njen predsednik tov. Grampovčan. Na podlagi takega sodelovanja je krajevna skupnost Log dobila 180 rabljenih stolov. To število pa točno pokrije potrebe sedežev v naši dvorani. Lepo razporejeni po celi dvorani dajo prostoru res lep izgled in pravi namen.

Krajevni skupnosti Vrhnika se še enkrat najlepše zahvalujemo in si v bodoče že želimo vsestranskega sodelovanja.

Predsednik LUDVIG
ROŽNIK KUDVIK

Sinjegoričani na izletu

21. maja so krajan iz Sinje Gorice v počastitev 86. rojstnega dne tovariša TITA organizirali izlet v Predmejo, kjer so obiskali grobnico s posmrtnimi ostanki 380 žrtev fašizma.

Pri grobnici so pripravili komemoracijo z govorom, recitacijami, ženski pevski zbor iz Sinje Gorice je zapel nekaj borbenih pesmi in žalostink. H grobnici so položili cvetje. Pri organizaciji te komemoracije so aktivno sodelovali mladi iz Sinje Gorice, saj so se skoraj vsi iz te krajevske skupnosti udeležili tega izleta.

Iz Predmeje so Sinjegoričani nadaljevali pot še v Goriška Brda, kjer so si ogledali vinsko klet, ustavili pa so se tudi v Zemonu in si ogledali tamkajšnje znamenitosti. Z izletom so bili vsi zadovoljni in želja vseh je, da bi jih organizirali tudi v bodoče.

C. T.

Kaj delajo naši lovci

V nedeljo, 28. maja, je Lovska družina Vrhnika imela že tradicionalno meddružinsko srečanje v streljanju na glinaste golobe, streljanju z MK puško na tarčo srnjaka in v balinanju.

Ekipa so sestavljali trije člani in sicer iz lovskih druščin: Vrhnika, Logatca, Hotedršice in Rovt, tekmovalje pa je potekalo v Razzorski dolini.

Za vrhniško Lovsko družino so tekmovali: v ekipi streljanja na glinaste golobe Skubic Stane, Kavčič Brane in Semerle Zvone. Dosegli so prvo mesto ekipno, med posamezniki pa Skubic Stane tudi prvo mesto. V ekipi, ki

je streljala na tarčo srnjaka z MK puško so bili: Petrovič Slavko, Stane Urh in Rado Ogrin. Tudi ti so zasedli prvo mesto med ekipami, Stane Urh pa je bil drugi med posamezniki. Pri balinanju pa je bil majhen spodrsljaj in naša ekipa se ni uvrstila na prva mesta, gotovo je temu vzrok premalo skupnega treninga! Kljub temu pa je v skupnem plasmaju vrhniška Lovska družina osvojila prvo

mesto in dobila prehodni pokal. Tovariši, ki so streljali, nedvomno zaslužijo vso pohvalo!

Po končanem delu tekmovalj je bilo tovariško srečanje. Tu pa zaslužijo vso pohvalo kuharji zaradi svojih različnih in rdeče kapljice ali kot smo jo imenovali »merjaševa krl«, katero je preskrbel Brane Kavčič. Pripombe gostov so bile samo pozitivne, saj so vsi hvallili organizacijo tekmovanja in postrežbo, za katero je bila zadolžena Lovska družina Vrhnika oziroma nekateri njeni člani.

ŠE NEKAJ
O LOVU NA DIVJE
PRAŠICE

Zadnja leta se na območju našega lovišča pojavljajo divji prašiči, ki pogosto povzročajo škodo na pridelkih. V okolici Stampetovega mostu so se zadrževali kar trije in nam lovciem je uspelo s pogoni dva upleniti. Pri prvem pogonu je bil uplenitelj Petrovič Slavko, v drugem pa sta bila kar dva; prvi je streljal Stane Urh, pa ni zadel v polno in ga je »popravil« Tone Tešar, ki je divjega prašiča pokončal. Na fotografiji sta oba lovca, ki si segata v roko in si čestitata za ta lovski uspeh.

TEST
IN SLIKO PRESKRBEL
FRANC KRANC



Dva lovca tovariša z uplenjenim merjasem. Od leve proti desni: Urh Stane, drugi Anton Tešar in zvesti pes Ari.

Arhivski prostori v šoli v Blatni Brezovici

Preurejeni prostori bodo omogočali varno hranjenje in pogoje za obdelavo arhivskega gradiva z območja vrhniške občine

Preurejeni, do sedaj neizkoriščeni prostori v nekdanji osnovni šoli v Blatni Brezovici, so prav gotovo velika pridobitev tako za glavce arhiva za zunanjo ljubljansko regijo, kamor spada tudi naša občina, kot tudi za Vrhniko samo, saj predstavljajo ti nujni prostori del arhivske službe. Pomen pridobitve teh prostorov pa še toliko večji, saj doslej teh v naši občini ni bilo, so pa plod sestranskih in dolgotrajnih naporov in sodelovanja delavcev arhiva in kulturne ter stanovanjske skupnosti občine Vrhnika.

»Arhivi so ena najstarejših dejavnosti sploh, ne samo v kulturi, saj obstajajo od takrat, ko so ljudje v obliki zapisov posredovali svoje zahteve, odločitve, ugotovitve ali celo tudi rezultate dela,

pa tudi razne informacije. Arhivi, ki še danes nastajajo pri delovnih in drugih organizacijah, družbenopolitičnih skupnostih in drugih skupnostih sproti ali pa po preteku določenega časa odmor

za potrebe, za katere so nastali. Toda nekateri v tej množici zapisov zažive novo vlogo, ki sama po sebi ni očitna, a iz nje izvira prva posebnost arhivov. Novo rojstvo dokumentov oziroma njihovega pomena je povezano še z eno posebnostjo. Odbrane dokumente prištevamo v kulturno zakladnico in zaradi tega tvorijo arhivi tudi del kulturne dediščine. Pod kulturno dediščino pa si predstavljamo navadno dosežke v preteklosti in vseh področjih:

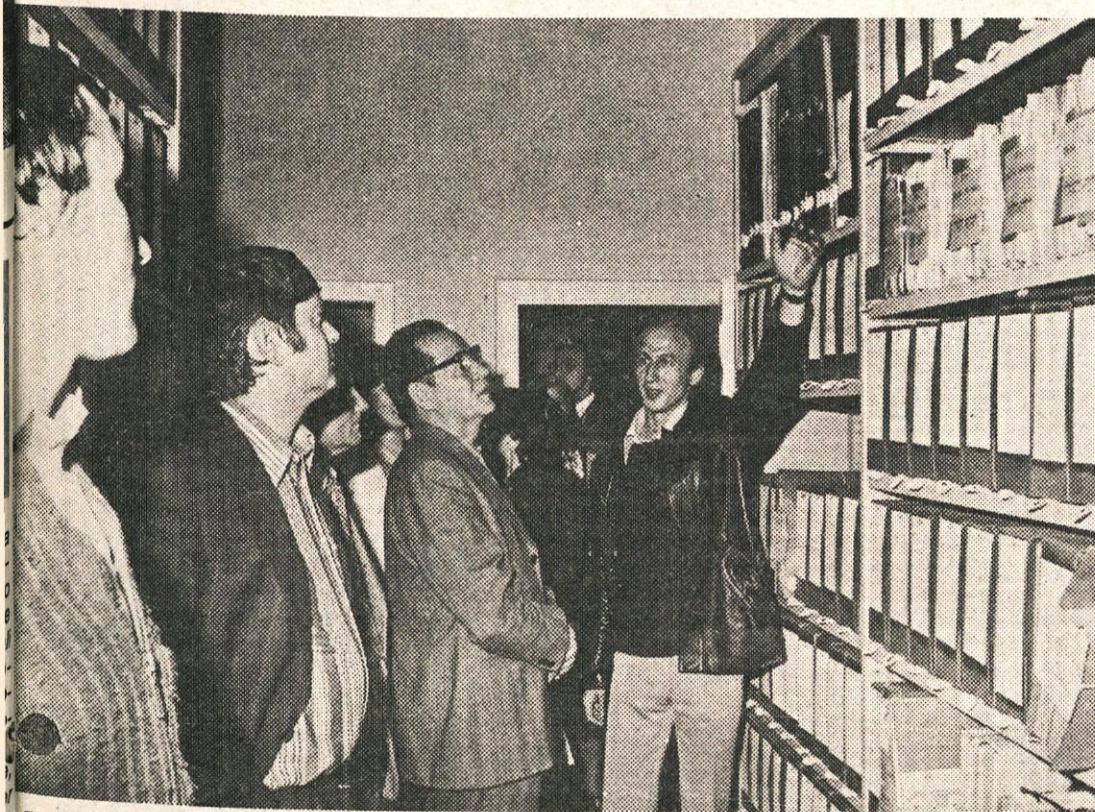
v umetnosti, znanosti, tehniki, gospodarstvu in negospodarskih dejavnostih. Če bi opazovali arhive samo s tega zornega kota, bi mogli reči kvečjemu to, da so ti prikaz razvoja administrativnega poslovanja. Pomen arhivov pa je povsem drugačiji — v njihovi vsebini, saj so ti neizčrpen vir za proučevanje preteklosti in vseh njenih področij. Zavedo se pomena poznavanja zgodovinskih in ne nazadnje tudi revolucionarnih izkušenj je dobila v naših družbenih naporih trdno mesto.

Vlogo regionalnih arhivov vidimo v tem, da morajo postati resnični dokumentacijski centri in raziskovalna oporišča, zlasti za krajevno in regionalno zgodovino. Pri tem pa se zavedamo, da prihaja vedno večji družbeni interes prav na proučevanje obdobja po osvoboditvi. S tem, da smo ustvarili materialno podlago za zbiranje take dokumentacije z območja občine Vrhnika, smo napravili znaten korak temu cilju nasproti, katerega družbeni pomen pa bo v polni meri prišel do izraza šele v prihodnosti!« Je zaključil svoj govor ob otvoritvi novih arhivskih prostorov v Blatni Brezovici tovariš dr. Jože Žontar.



V letu 1955 so bili navezani prvi stiki med takratnim Mestnim arhivom Ljubljane in občinskima ljudskima odboroma Borovnica in Vrhnika glede službe varstva arhivskega gradiva. Temelj za službo je postavil zakon o arhivskem gradivu in o arhivih (leta 1966), nakar je Skupščina občine Vrhnika v letu 1968 pooblastila Mestni arhiv Ljubljane za opravljanje službe varstva na njenem območju. Sistematično delo se je pričelo v letu 1972, ko je preraštel ta arhiv v regionalni zavod (Zgodovinski arhiv Ljubljana), kar sovpada tudi z ustanovitvijo kulturnih skupnosti.

(Fotografija: D. Todorović)



Doslej je bilo na področju varstva arhivskega gradiva opravljeno že znatno delo. Poglavitno vlogo v razvoju tega pa je predstavljalo pomanjkanje ustreznih arhivskih prostorov. Z združenimi sredstvi delovnih ljudi v okviru kulturne skupnosti je v te namene usposobljen nekaj prostorov v prvih osnovni šoli v Blatni Brezovici, dela pa so bila opravljena v okviru stanovanjske skupnosti Vrhnika. S pridobitvijo novih prostorov bo arhiv postopoma prevzel arhivsko gradivo upravnih organov, delovnih organizacij, šol, društev in drugih. V še večji meri se bo posvetil inventarizaciji gradiva, konservaciji poškodovanega gradiva ter mikrofilmanju zaradi varnosti, tako da bo gradivo kar najbolj dostopno za raziskovalne namene in za praktične potrebe, kar je osnovni namen varstva. (Fotografija: D. Todorović)

Problem pokopališča na Logu

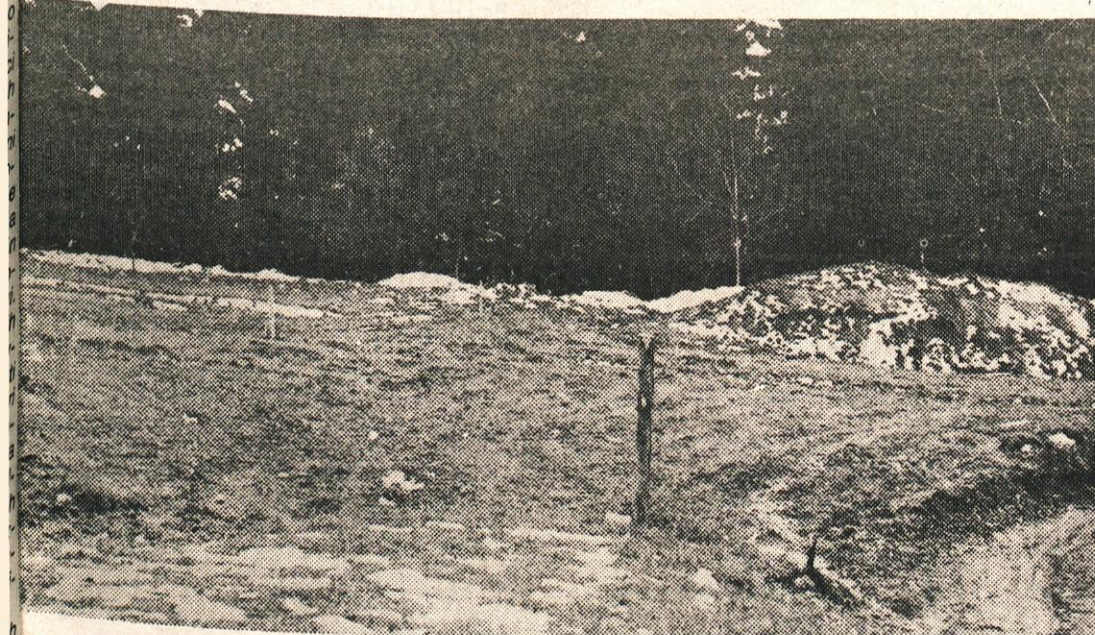
Kako poteka in kako naj bi potekala gradnja pokopališča na Logu

S tem člankom želim seznaniti vse krajanje Loga s problemom gradnje novega pokopališča. Večina že ve, da smo se na zadnjem zboru občanov 18. 11. 1976 odločili za gradnjo pokopa-

odroma za pokojne in šrambo za orodje. Predračun za celoten objekt znaša 750.000,00 din. Od tega naj bi občani zbrali 450.000,00 din, ostalo naj bi prispeval sklad stavbnih zemljišč.

bi bil velik uspeh krajevne skupnosti.

Delala se bo prva faza, ki bo po statističnih podatkih LUZ zadostovala za dobo 50 do 70 let. Objekt je prirejen tako, da je mož-



ča na Logu. Problemi okrog pokopališča so domala vsakomur znani. Da bi se temu izognili, smo v gradnjo tega prepotrebne objekta. Dogovorjeno je bilo, da gradimo za tri krajevne skupnosti skupaj: za Drenov grič, Log in Dragomer. Ta predlog pa s strani Drenov grič in Dragomer ni sprejet in bomo gradili samo našo krajevno skupnost.

Za objekt je potrebno približno 3.500 kub.m zemljišča, katero je že odkupljeno. Povečana gradbena dokumentacija delno že urejena. Pridobljena tudi vsa potrebna sanitarna glasila od republiške sanitarne inspekcije. Pokopališče bo preoblikovano tudi z vodo, elektriko in parkirnim prostorom. Imelo bo mrliško vežico z dvema

Dogovorili smo se, da občan oziroma gospodinjstvo prispeva po 2.500,00 din, to je tisti, ki nima groba na Brezovici. Tisti, ki pa imajo na Brezovici, bi prispevali samo za mrliško vežico po 1.000,00 din. Predvideni znesek velja za enojni grob. Kdor bo želel imeti dvojni družinski grob, bo ustrezeni znesek doplačal takrat, ko bo prostor rabil. Poudarjam, da bodo imeli tisti, ki bodo plačali omenjeni znesek, poravnane vse obveznosti do enojnega groba. Ta znesek je plačljiv v petih obrokih, najkasneje do konca leta 1978. Zavezani smo, da se prispevek plača do meseca oktobra, kajti le na ta način bi bila izgradnja pokopališča v celoti zagotovljena v predvidenem enoletnem obdobju. To

nost razširitve družinski, enojni, otroški in prostor za žare. Vse to je razvidno iz priložene skice.

Spoštovani občani! Skušali smo vam posredovati program izgradnje tako z organizacijske, kot tudi finančne strani. Ker se zavedamo, kako prepotrebno je pokopališče na Logu, vas pozivamo, da skupno in solidarno podpremo akcijo dokončne izgradnje, ker bodo dela le na ta način potekala brez zastojev. V tem mesecu bomo začeli z gradnjo mrliške vežice in betonske ograje okoli objekta.

Vsa gradbena dela, od samega začetka, vodi tov. Mavsar Albin in lepo bi bilo, da mu vsi, vsak po svojih močeh, pomagamo!

Predsednik KS Log
ROŽNIK LUDVIK

Prostorska stiska v KS Log

Krajevna skupnost Log šteje po najnovejših podatkih nekaj izpod tisoč prebivalcev. S takim porastom se kraj po številu hitro veča. Zaostajajo pa vse druge stranske dejavnosti. Čutiti je nevporeden korak pri gradnji šole, vrtcev, trgovine, pošte, cest, vodovoda, kanalizacije, transformatorjev in še vseh, v komunalno ureditev pripadajočih del. To vedno najbolj občutijo stari občani, ki s svojimi sredstvi rešujemo napake, ki sta jih zagrešili občinska in komunalna politika občine Vrhnika.

V zadnjih petih letih smo obnovili vaški vodovod, za kar so občani prispevali po 30 delovnih ur in 1.500,00 din na gospodinjstvo. Ta investicija v skupni vrednosti okoli 400.000,00 din se nam je že bogato obrestovala, saj imamo dobre, čiste in pitne vode na pretek. Dela pri vodovodu je uspešno vodil in jih še vodi tov. RUS Ciril.

Drugi večji izdatek je bil za transformatorje. Zgradili smo dva nova transformatorja, za kar so občani spet prispevali po 2.500,00 dinov in izkopalni smo jame za daljnovod iz Drenove griča do Loga. Zadnji, tretji transformator so plačali novograditelji v sodelovanju s komunalnim podjetjem. Ta objekt je bil zgrajen pred enim mesecem. Zakaj še danes ni priključen, tega uradno nihče od prizadetih ne ve. Na vprašanje, zakaj še ne svojemu namenu, je tov. Waihsler s ciničnim posmehom izjavil, da je to stvar Elektro Ljubljana. Predstavnik Elektra Ljubljana, pa nam odgovarja, da ni urejena dokumentacija. Prizadeti občani, ki so plačali komunalni prispevek in poleg tega še 13.000,00 din zahtevajo, že pred leti obljubljeno elektriko, ki jim je predpogoj za vselitev, ne zanima pa jih nesoglasnost med Komunalnim podjetjem in Elektro Ljubljana.

Tretji izdatek je pokopališče, kjer gre spet za znesek od 1.000,00 do 2.500,00 din na gospodinjstvo.

S tem pa še ni konec samoodrekanja naših krajanov. Pred občano Loga je postavljen še en problem, ki naj bi bil rešen še v tem mandatnem obdobju. To je ureditev prostorov za družbenopolitične dejavnosti. Ob gradnji avtoceste Ljubljana—Vrhnika je KS Log izgubila prostore. Ker skromna sredstva niso dopuščala novogradnje, smo se odločili za adaptacijo gasilskega doma. Preskrbeli smo si vsi potrebno dokumentacijo in pričeli z deli. S to preureditvijo bomo pridobili prostore za vse organizacije in društva:

- dvorana za večje kulturne prireditve
- prostori civilne zaščite, splošni ljudski odpor, teritorialne obrambe

- ljudski **KVIRNICA** e delovnega riža
- prostor za knjižnico (kulturna skupnost je v ta namen že dosegla finančno pomoč)
- disco klub in prostor zveze socialistične mladine

- garaža in orodjarna (v ta namen je občinska gasilska zveza dodelila 50.000,00 din)
- prostor za hišnika

Skratka, pod to streho naj bi našle svoj prostor vse družbenopolitične organizacije in društva.

Vsa gradbena dela vodi posebej izvoljeni gradbeni odbor. Glavni organizator in vodja odbora je tov. KAVČNIK Anton, ki je obenem tudi predsednik Prostovoljnega gasilskega društva. Največ opravljenih delovnih ur imajo nedvomno člani gasilskega društva in mladine.

Pa še to!

Čuti se vse premajhna zavest nekaterih drugih organizacij v krajevni skupnosti, do ureditve novih poslovnih prostorov v sklopu gasilskega doma.

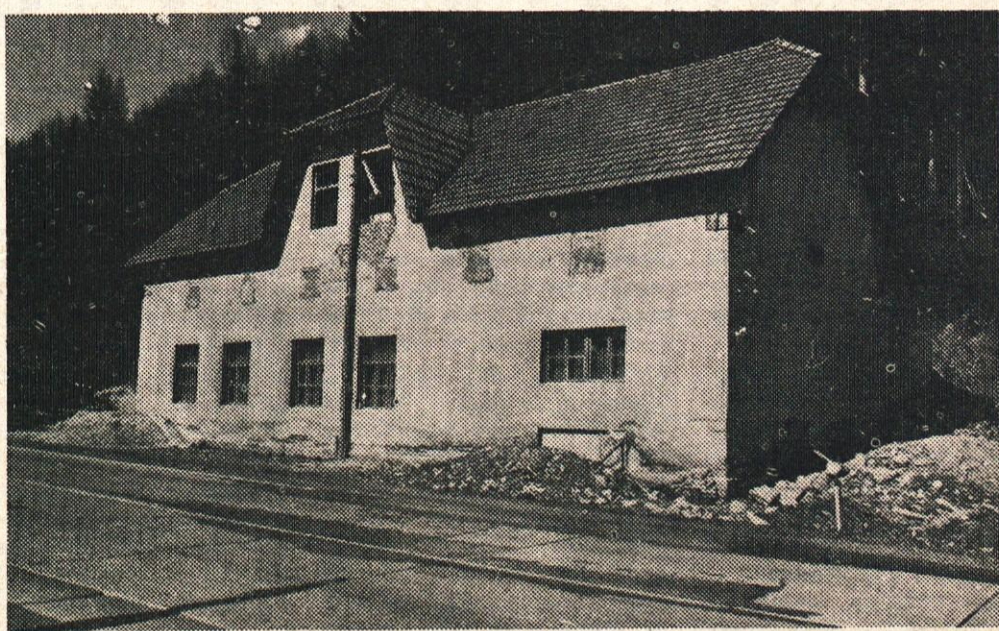
V popravilo tega doma smo vložili že ca. 480.000,00 din v gotovini. Poleg tega so občani prispevali okoli 2.500 prostovoljnih delovnih ur, kar je razvidno iz gradbene knjige. Posestniki gozdov so darovali potrebne količine lesa. Veliko so pomagali tudi zasebni obrtniki. Pohvale vredno pa je dejanje posameznih Bevcianov, ki so dali svoj prispevek v obliki lesa, za kar se jim lepo zahvaljujemo. Pri fizičnem delu veliko pomaga tudi mladina. Sodeluje pri vseh večjih akcijah, vzporedno pa si urejajo svoj disco klub v spodnjih prostorih gasilskega doma. Ta prostor naj bi še v tem letu že služil svojemu namenu, seveda pod pogojem, da bo mladinska organizacija, pod vodstvom Skubic Danice delovala z isto vemo še naprej.

Za pomoč smo prosili v mnogih krajih in jo tudi dobili, le od občinske skupščine in ostalih slišov se nam še niso oglasili, toda prepozno še ni.

Membe vreden je tudi odkup zemljišča pred in za gasilskim domom. Ta prostor bo služil za razne gasilske vaje, vaje CZ, parkirni prostor, lahko pa tudi za veselični prostor. Sama gradnja je hitro potekala, vse dokler ni zmanjkalo finančnih sredstev.

Prepričani pa smo, da bomo tudi iz tega položaja našli rešitev in dom v parih mesecih dokončno uredili. Pri tem se zanašamo na pomoč občanov in njihovo že tolikokrat dokazano zavest za sodelovanje!

Predsednik KS Log
ROŽNIK LUDVIK





Med gasilsko vajo



Gasilski dom v Ligojni

Zakaj tako, tovariši?

Bo z odgovorom gasilcev iz Ligojne zaključena polemika, ki je nastala ob zadnjem požaru v Ligojni?

Gasilci iz Ligojne smo z grozo sprejeli dva članka v »Našem časopisu«, ki sta govorila o »pripravljenosti« ligonjskih gasilcev. Prizadeti smo toliko bolj, ker smo prepričani, da omenjena prispevka nista napisana z željo izboljšati stanje v naši organizaciji, temveč javno blatiti posameznike in društvo samo, kajti, če nam želi nekdo pomagati, lahko to stori na več načinov, v različnih demokratičnih samoupravnih oblikah odločanja občanov: na zborih občanov, pri delu v krajevni skupnosti itd. Prav tako smo prepričani, da želijo posamezni krajani blatiti posameznike skozi pisanje sicer bistrega otroka (podpisanega avtorja članka v aprilski številki časopisa); prikazati neresnično stanje v naši organizaciji, enostransko in ozko tendenciozno predstaviti naše slabosti skozi pisanje prestrašenega otroka od požara pri Osredkarjevih, ko mu je bilo le pet let in se kljub strahu še danes zelo dobro spominja, v kakšnem zaporedju so prihajali posamezni vaščani gasiti požar.

Zakaj tako, tovariši?! Zavedamo se, da imamo slabosti in se trudimo, da bi jih odpravili. Ali ste res prepričani, da bo neka prostovoljna organizacija bolj prizadevna, če jo nekdo »da v cajtnge«, ob tem pa zamolči vse, kar je pri delu te organizacije dobrega, plemenitega in pohvale vrednega?

Nepoučen bralec bi gotovo sklepal po takem pisanju, da v Ligojni požare gasi vsak, razen ligonjskih gasilcev. Pri gašenju pomagajo vsi, tudi stare ženske, le gasilci iz Ligojne stoje »križem rok«. Koristimo to priliko, da opišemo svoje delo in težave in skušali bomo tudi z druge strani osvetliti dogodke, ki so opisani neresnično.

Gasilsko društvo Ligojna obstaja od leta 1952. Od ustanovitve do leta 1967 je društvo razpolagalo le z vprežno črpalko, ki jo je prejelo od Gasilskega društva Vrhnika. Gasilci iz Ligojne smo morali v teh letih opraviti nešteto udarniških ur, da smo lahko zgradili takšen Gasilski dom, kakršnega danes imamo. Zanj zaslužijo člani Gasilskega društva nedvomno vso pohvalo. Ob tem pa se iskreno zahvaljujemo tudi vsem družbenopolitičnim organizacijam, ki so nam pri akcijah pomagale.

Gasilci smo vedno stremeli za boljše opremo, kar se nam je delno uresničilo leta 1967, ko smo

skoraj samo z lastnimi sredstvi in s prispevki nekaterih občanov in občinske gasilske zveze kupili novo motorno črpalko »SORA«. S prvim požarom smo se gasilci srečali pri Ogrinovi in Kovačevih, ko smo imeli še samo ročno črpalko, a smo uspešno reševali imetje in varovali okolico, da se požar ni še razširil. Ko pa je gorel Osredkarjev kozolec, o čemer neresnično govori članek »Se enkrat o požaru v Ligojni« v aprilski izdaji, smo gasilci dolžni dati realnejši opis naše akcije ob tej nesreči. Ko je sirena dala znak o požaru, smo se gasilci v najhitrejšem možnem času zbrali in ker še nismo imeli prevoza, smo z ročnim vozilkom črpalko »SORA« prepeljali na kraj požara. Težave pa so nastale zaradi oddaljenosti vode, ko pa smo prišli do nje, pa se je pokazalo, da črpalke ročne črpalke niso vzdržale pritiska motorne črpalke. Med tem časom pa so že prispeli vojakli in gasilci iz sosednjih društev, tako da smo v skupni akciji reševali in varovali bližnje objekte. Nikakor pa ne držijo, da smo prispeli zadnji, kakor piše v omenjenem članku. Ravno tako smo gasilci ob požaru pri Birtičevih, ko je gorelo gospodarsko poslopje in stanovanjska hiša, prišli prvi in zelo uspešno reševali sosednje objekte, ki so bili dobra

dva metra oddaljeni od požarišča. Ob pomoči vseh gasilskih enot, ki so prispele na kraj požara, smo ta požar hitro lokalizirali.

Kot je že zapisano, smo gasilci iz Ligojne vseskozi stremeli za čim boljše opremo: potrebovali smo cevi in prevozno sredstvo. Tako smo za prvo silo že leta 1969 kupili vozilo JEEP. Ker pa ta ni bil primeren za prevoz gasilcev in opreme, smo leta 1973 kupili nov IMV kombi in 100 metrov cevi. Kmalu za tem je bil požar na žagi v Verdu. Tudi takrat smo gasilci iz Ligojne prispeli med prvimi in se uspešno vključili v akcijo gašenja.

Leta so minila in naša motorna črpalka »SORA« je zastarela in postala nezanesljiva, zato smo že pred leti sklenili in skrbno zbirali denar, da nabavimo novo črpalko »ROSENBAUER«. Kljub temu, da imamo zbranih že precej lastnih sredstev, pa je ne moremo dobiti, ker so težave z dobavo, ki se vlečejo že od lanskega leta. Tako vidimo, da so še vedno le želje po novi črpalki, da pa te še nimamo, kakor navaja članek in kaže le na neinformiranost naših krajanov.

To, kar smo že omenili, da je naša črpalka zastarela in nezanesljiva, se je tudi pokazalo pri požaru Frankovega kozolca. Res je to, da smo vsi izurjeni gasilci. Požar pa je bil ob 13. uri, ko je bila velika večina nas v službi, ostali pa so se takoj zbrali in odhiteli na pogorišče. Odvzem vode je bil zelo oddaljen in nedostopen in kot smo že rekli, je na koncu zatajila še motorka. Ko smo se preostali prišli z dela, smo se takoj priključili gasilcem v akciji in sodelovali, dokler ni bil požar povsem zatrt.

Hidranti na vodovodnem omrežju do takrat še niso obstajali, čeprav smo nanje gasilci večkrat opozarjali odgovorne, sedaj pa smo tudi te že vgradili, kar pa ni bilo samo naša dolžnost.

Piscem članka ni treba premišljevati o pripravljenosti in disciplini naše organizacije, saj ima društvo že 14 članov, ki so opravili tečaj za nižje gasilske častnike, med katerimi jih je veliko prav iz vrst mladih in s katerimi dobro sodelujemo.

Gasilci iz Ligojne se tudi redno udeležujemo vseh vaj, ki jih pripravlja Občinska gasilska zveza, doma pa izvajamo vaje po začrtanem programu operative.

Naj omenimo še to, da je kar 13 članov Gasilskega društva Ligojna kupilo obleke za svoj denar, da je bilo opravljenih veliko prostovoljnih delovnih ur ob ureditvi gasilskega doma, orodjarne in ob pripravah in izvedbi veselja. Društvo je z lastnim denarjem nabavilo tudi 30 miz, 12 delovnih oblek in razno drugo potrebno opremo.

Tako torej mi! Res je, da Ligojci ne slavimo preveč po nekem dobrem sosedskem vzdušju in da prihaja pri nas večkrat do »požarov«, ki pa jih gasilci nismo zanetili, pa tudi gasiti se z gasilskimi oblikami ne dajo. Te požare bi prav gotovo lahko rešili na bolj primeren način, kot pa da jih krajani tako majhne krajeve skupnosti, kot je naša, urejamo po časopisih. Mar ni tako, Ligojčani?!

GASILSKO DRUŠTVO
LIGOJNA
(Podpisi 9 članov)

Na Betajnovi se »prebujamo«

Krajevna skupnost Vrhnika sodi med večje krajeve skupnosti in zato ni čudno, če znotraj nje še niso vsi problemi rešeni tako, da bi bili občani z njimi povsem zadovoljni. Še posebno smo prizadeti prebivalci Betajnov, ki živimo na samem robu centra te krajeve skupnosti.

Tarejo nas mnoge težave: od kanalizacije, katere zgraditev pristojni občinski in komunalni može neprestano odpravljajo v bodočnost, do telefonskih priključkov, ki jih pri nas ni, pa do cestne razsvetljave, ki je seveda tudi ni in do skrajno neurejene in za promet nevarne makadamske ceste, ki jo pomagajo poleg brezobzirnih voznikov osebnih avtomobilov »vzdrževati« še težka vozila — tovornjaki in pa gosenice tankov.

Da bi bil pri opisovanju naših težav kar najbolj objektivni, moram priznati, da tudi prebivalci Betajnov nismo kaj dosti storili, da bi spremenili to nezavidljivo stanje. Res je, da smo zvonili na zvonec Dnevnikovega Zelenega telefona, toda obljube, dane tam, se na Vrhniki še ne

uresničujejo. Res je tudi, da smo preklinjali naše Komunalno podjetje, ki tako ali tako vedno najde izgovor. Res je tudi, da smo nadlegovali predsednika krajeve skupnosti: vse to pa naših problemov ni rešilo. Šele v soboto, 27. maja, letos smo ojunčili in prišli za lopate, samokolnice in grablje, tel sklenili narediti konec obupnemu stanju na naši cesti.

Resnici na ljubo naj velja, da nas je k temu prisilil svet krajeve skupnosti oziroma tovariš Grampovčan, ki nam je poleg tega, da nam je povedal nekaj gorkih in resničnih v obraz, naročil iz sredstev KS skoraj 100 kub. m gramoza in nas z vpludnim pismenim vabilom povabil na delovno akcijo.

Odziv je bil več kot presenetljiv. Že prvi dan po tem, ko so bila vabila in gramoz na svojem mestu, so nekateri naši sosede zgrabili za orodje in zamašili najhujše luknje na cesti. Vsi ostali, pa smo čakali sobote, pa tudi nismo izneverili sebe, sosedov in celotne Betajnov. Redkokatera hiša se vabilu ni odzvala. Prijetno, tovariško in delovno vzdušje se je razprostelo v pravo brigadirsko razpoloženje, ko so nam prišli na pomoč še mladinci iz naše in ostalih sosednjih krajevnih skupnosti. Po končanem delu na cesti in skupni malici smo ponosno opazovali delo svojih rok. V nas je dozorelo prepričanje, da brez skupno dogovorjene in izpeljane akcije ne bo lepšega življenja na Betajnovi.

Skoraj 40 parov rok je polnilo 7 ur urejalo cesto. Predstavniki sveta krajeve skupnosti so neutrudno pomagali pri organizaciji akcije in razporejanju dela. Škoda, da so našo akcijo pozabili predstavniki družbenopolitičnih organizacij v KS, s častno izjemo krajevnega in občinskega vodstva Zveze socialistične mladine.

Vsem tistim bralcem, ki jim je tako prispevek dolgočasen, bodisi, ker je v njihovi krajevni skupnosti ali njihovem kraju skupno delo za boljši danes že običajna praksa, se opravičujemo, ker jih s takim pisanjem dolgočasimo. Te vrste ce so namreč namenjene nam samim in pa tistim občanom, ki še vedno pričakujejo, da bodo drugi reševali njihove težave. Marsikaj smo se naučili, osnovno pa je prav gotovo spoznanje, da mora resnično zaživeti naša odločitev, ki smo ga pred časom izvolili, saj mu vsebine dela ne manjka, izkušnje pa si bo pridobil le z delom.

M. MAURIT

Uspešno sodelovanje

Če je katera krajevna skupnost pripravljena za sodelovanje in pomoč, je to prav gotovo krajevna skupnost Vrhnika in njen predsednik tov. Grampovčan. Na podlagi takega sodelovanja je krajevna skupnost Log dobila 180 rabljenih stolov. To število pa točno pokrije potrebe sedežev v naši dvorani. Lepo razporejeni po celi dvorani dajo prostoru res lep izgled in pravi namen.

Krajevni skupnosti Vrhnika se še enkrat najlepše zahvalujemo in si v bodoče že želimo vsestranskega sodelovanja.

Predsednik KS Log
ROŽNIK LUDVIG

Sinjegoričani na izletu

21. maja so krajani iz Sinje Gorice v počastitev 86. rojstnega dne tovariša TITA organizirali izlet v Predmejo, kjer so obiskali grobnico s posmrtnimi ostanki 380 žrtev fašizma.

Pri grobnici so pripravili komemoracijo z govorom, recitacijami, ženski pevski zbor iz Sinje Gorice je zapel nekaj borbenih pesmi in žalostink. H grobnici so položili cvetje. Pri organizaciji te komemoracije so aktivno sodelovali mladi iz Sinje Gorice, saj so se skoraj vsi iz te krajeve skupnosti udeležili tega izleta.

Iz Predmeje so Sinjegoričani nadaljevali pot še v Goriška Brda, kjer so si ogledali vinsko klet, ustavili pa so se tudi v Zemonu in si ogledali tamkajšnje znamenitosti. Z izletom so bili vsi zadovoljni in želja vseh je, da bi jih organizirali tudi v bodoče.

C. T.

Kaj delajo naši lovci

V nedeljo, 28. maja, je Lovska družina Vrhnika imela že tradicionalno meddružinsko srečanje v streljanju na glinaste golobe, streljanju z MK puško na tarčo srnjaka in v balinanju.

Ekipa so sestavljali trije člani in sicer iz lovskih druščin: Vrhnika, Logatca, Hotedrščice in Rovt. Tekmovanje pa je potekalo v Razzorski dolini.

Za vrhniško Lovsko družino so tekmovali v ekipi streljanja na glinaste golobe Skubic Stane, Kavčič Brane in Semerle Zvone. Dosegli so prvo mesto ekipno, med posamezniki pa Skubic Stane tudi prvo mesto. V ekipi, ki

je streljala na tarčo srnjaka z MK puško so bili: Petrovič Slavko, Stane Urh in Rado Ogrin. Tudi ti so zasedli prvo mesto med ekipami, Stane Urh pa je bil drugi med posamezniki. Pri balinanju pa je bil majhen spodrseljaj in naša ekipa se ni uvrstila na prva mesta, gotovo je temu vzrok premalo skupnega treninga! Kljub temu pa je v skupnem plasmaju vrhniška Lovska družina osvojila prvo

mesto in dobila prehodni pokal. Tovariši, ki so streljali, nedvomno zaslužijo vso pohvalo!

Po končanem delu tekmovalij je bilo tovariško srečanje. Tu pa zaslužijo vso pohvalo kuharji zaradi svojih raznjic in rdeče kapljice ali kot smo jo imenovali »merjaščeva kri«, katero je preskrbel Brane Kavčič. Pripombe gostov so bile samo pozitivne, saj so vsi hvallili organizacijo tekmovanja in postrežbo, za katero je bila zadolžena Lovska družina Vrhnika oziroma nekateri njeni člani.

ŠE NEKAJ
O LOVU NA DIVJE
PRAŠICE

Zadnja leta se na območju našega lovišča pojavljajo divji prašiči, ki pogosto povzročajo škodo na pridelkih. V okolici Stampetovega mostu so se zadrževali kar trije in nam lovcem je uspelo s pogoni dva upleniti. Pri prvem pogonu je bil uplenitelj Petrovič Slavko, v drugem pa sta bila kar dva; prvi je streljal Stane Urh, pa ni zadel v polno in ga je »popravil« Tone Tešar, ki je divjega prašiča pokončal. Na fotografiji sta oba lovca, ki si segata v roko in si čestitata za ta lovski uspeh.

TEST
IN SLIKO PRESKRBEL
FRANC KRANC



Dva lovka tovariša z uplenjenim merjascem. Od leve proti desni: Urh Stane, drugi Anton Tešar in zvesti pes Ari.

Arhivski prostori v šoli v Blatni Brezovici

Preurejeni prostori bodo omogočali varno hranjenje in pogoje za obdelavo arhivskega gradiva z območja vrhniške občine

Preurejeni, do sedaj neizkoriščeni prostori v nekdanji osnovni šoli v Blatni Brezovici, so prav gotovo velika pridobitev tako za glavce arhiva za zunanjo ljubljansko regijo, kamor spada tudi naša občina, kot tudi za Vrhniko samo, saj predstavljajo ti nujni prostori del arhivske službe. Pomen pridobitve teh prostorov pa še toliko večji, saj doslej teh v naši občini ni bilo, so pa plod sestranskih in dolgotrajnih naporov in sodelovanja delavcev arhiva in kulturne ter stanovanjske skupnosti občine Vrhnika.

»Arhivi so ena najstarejših dejavnosti sploh, ne samo v kulturi, ampak obstajajo od takrat, ko so ljudje v obliki zapisov posredovali informacije, odločitve, ugotovitve ali celo tudi rezultate dela,

pa tudi razne informacije. Arhivi, ki še danes nastajajo pri delovnih in drugih organizacijah, družbenopolitičnih skupnostih in drugih skupnostih sproti ali pa po preteku določenega časa odmor

za potrebe, za katere so nastali. Toda nekateri v tej množici zapisov zažive novo vlogo, ki sama po sebi ni očitna, a iz nje izvira prva posebnost arhivov. Novo rojstvo dokumentov oziroma njihovega pomena je povezano še z eno posebnostjo. Odrane dokumente prištevamo v kulturno zakladnico in zaradi tega tvorijo arhivi tudi del kulturne dediščine. Pod kulturno dediščino pa si predstavljamo navadno dosežke v preteklosti na vseh področjih:

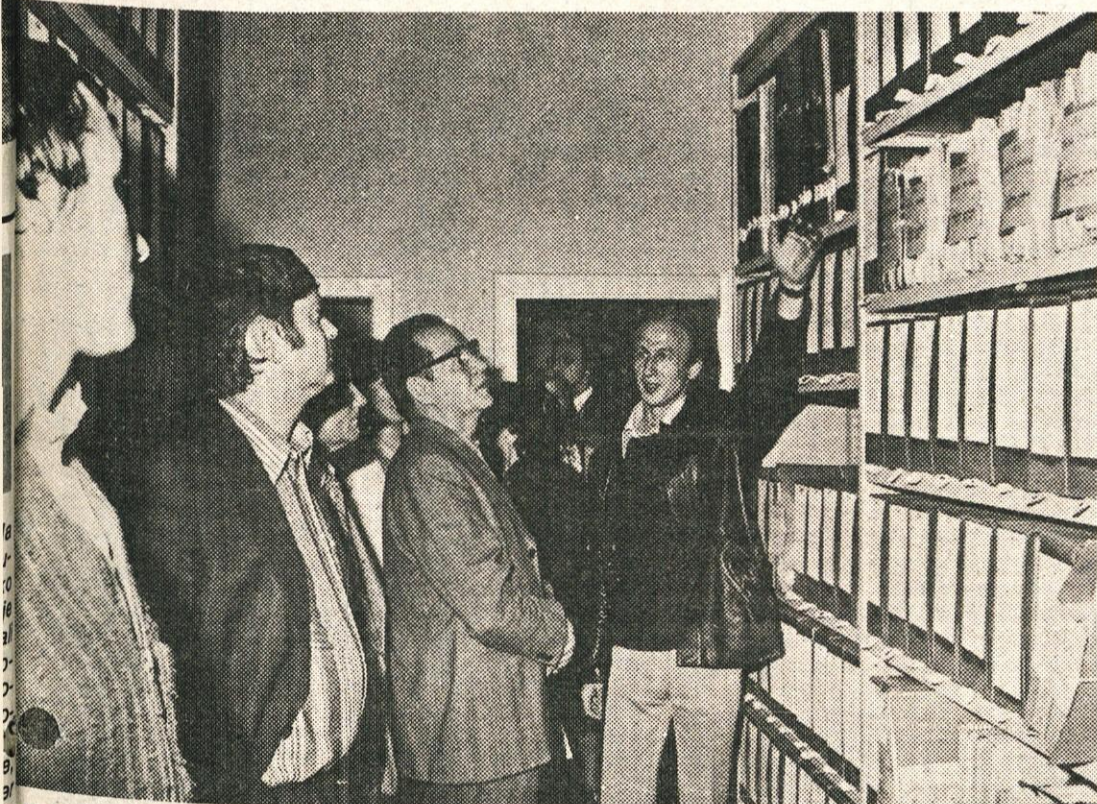
v umetnosti, znanosti, tehniki, gospodarstvu in negospodarskih dejavnostih. Če bi opazovali arhive samo s tega zornega kota, bi mogli reči kvečjemu to, da so ti prikaz razvoja administrativnega poslovanja. Pomen arhivov pa je povsem drugačnega vrsta — v njihovi vsebini, saj so ti neizčrpen vir za proučevanje preteklosti na vseh njenih področjih. Zavedo se pomena poznavanja zgodovinskih in ne nazadnje tudi revolucionarnih izkušnje je dobila v naših družbenih naporih trdno mesto.

Vlogo regionalnih arhivov vidimo v tem, da morajo postati resnični dokumentacijski centri in raziskovalna oporišča, zlasti za krajevno in regionalno zgodovino. Pri tem pa se zavedamo, da prihaja vedno večji družbeni interes prav na proučevanje obdobja po osvoboditvi. S tem, da smo ustvarili materialno podlago za zbiranje take dokumentacije z območja občine Vrhnika, smo napravili znaten korak temu cilju nasproti, katerega družbeni pomen pa bo v polni meri prišel do izraza šele v prihodnosti!« Je zaključil svoj govor ob otvoritvi novih arhivskih prostorov v Blatni Brezovici tovariš dr. Jože Žontar.



V letu 1955 so bili navezani prvi stiki med takratnim Mestnim arhivom Ljubljane in občinskima ljudskima odboroma Borovnica in Vrhnika glede službe varstva arhivskega gradiva. Temelj za službo je postavil zakon o arhivskem gradivu in o arhivih (leta 1966), nakar je Skupščina občine Vrhnika v letu 1968 pooblastila Mestni arhiv Ljubljane za opravljanje službe varstva na njenem območju. Sistematično delo se je pričelo v letu 1972, ko je preraštel ta arhiv v regionalni zavod (Zgodovinski arhiv Ljubljana), kar sovpada tudi z ustanovitvijo kulturnih skupnosti.

(Fotografija: D. TODORVIČ)



Doslej je bilo na področju varstva arhivskega gradiva opravljeno že znatno delo. Poglavitno vlogo v razvoju tega pa je predstavljalo pomanjkanje ustreznih arhivskih prostorov. Z združenimi močmi delovnih ljudi v okviru kulturne skupnosti je v te namene usposobljenih nekaj prostorov v naši osnovni šoli v Blatni Brezovici, dela pa so bila opravljena v okviru stanovanjske skupnosti Vrhnika. S pridobitvijo novih prostorov bo arhiv postopoma prevzel arhivsko gradivo upravnih organov, delovnih organizacij, šol, društev in drugih. V še večji meri se bo posvetil inventarizaciji gradiva, konservaciji poškodovanega gradiva ter mikrofilmanju zaradi varnosti, tako da bo gradivo kar najbolj dostopno za raziskovalne namene in za praktične potrebe, kar je osnovni namen varstva. (Fotografija: D. Todorovič)

Problem pokopališča na Logu

Kako poteka in kako naj bi potekala gradnja pokopališča na Logu

S tem člankom želim seznaniti vse krajanje Loga s problemom gradnje novega pokopališča. Večina že ve, da smo se na zadnjem zboru občanov 18. 11. 1976 odločili za gradnjo pokopa-

odroma za pokojne in shrambo za orodje. Predračun za celoten objekt znaša 750.000,00 din. Od tega naj bi občani zbrali 450.000,00 din, ostalo naj bi prispeval sklad stavbnih zemljišč.

bi bil velik uspeh krajevne skupnosti.

Delala se bo prva faza, ki bo po statističnih podatkih LUZ zadostovala za dobo 50 do 70 let. Objekt je prirejen tako, da je mož-



na na Logu. Problemi okrog pokopališča so domala vsakomur znani. Da bi se temu izognili, smo v gradnjo tega prepotrebne objekta. Dogovorjeno je bilo, da gradimo za tri krajevne skupnosti skupaj: za Drenov grč, Log in Dragomer. Ta predlog pa s strani Drenov grč in Dragomer ni sprejel in bomo gradili samo našo krajevno skupnost.

Za objekt je potrebno približno 3.500 kub.m zemljišča, katero je že odkupljeno. Potrebna gradbena dokumentacija delno je urejena. Pridobljena tudi vsa potrebna sanitarna glasila od republiške sanitarne spekcije. Pokopališče bo preoblikovano tudi z vodo, elektriko in parkirnim prostorom. Imelo bo mrliško vežico z dvema

Dogovorili smo se, da občan oziroma gospodinjstvo prispeva po 2.500,00 din, to je tisti, ki nima groba na Brezovici. Tisti, ki pa imajo na Brezovici grob, bi prispevali samo za mrliško vežico po 1.000,00 din. Predvideni znesek velja za enojni grob. Kdor bo želel imeti dvojni družinski grob, bo ustrezeni znesek doplačal takrat, ko bo prostor rabil. Poudarjam, da bodo imeli tisti, ki bodo plačali omenjeni znesek, poravnane vse obveznosti do enojnega groba. Ta znesek je plačljiv v petih obrokih, najkasneje do konca leta 1978. Zaželeno je, da se prispevek plača do meseca oktobra, kajti le na ta način bi bila izgradnja pokopališča v celoti zagotovljena v predvidenem enoletnem obdobju. To

nost razširitve družinski, enojni, otroški in prostor za žare. Vse to je razvidno iz priložene skice.

Spoštovani občani! Skušali smo vam predstaviti program izgradnje tako z organizacijske, kot tudi finančne strani. Ker se zavedamo, kako prepotrebno je pokopališče na Logu, vas pozivamo, da skupno in solidarno podpremo akcijo dokončne izgradnje, ker bodo dela le na ta način potekala brez zastojev. V tem mesecu bomo začeli z gradnjo mrliške vežice in betonske ograje okoli objekta.

Vsa gradbena dela, od samega začetka, vodi tov. Mavsar Albin in lepo bi bilo, da mu vsi, vsak po svojih močeh, pomagamo!

Predsednik KS Log
ROŽNIK LUDVIK

Prostorska stiska v KS Log

Krajevna skupnost Log šteje po najnovejših podatkih nekaj izpod tisoč prebivalcev. S takim porastom se kraj po številu hitro veča. Zaostajajo pa vse druge stranske dejavnosti. Čutiti je nevporeden korak pri gradnji šole, vrtcev, trgovine, pošte, cest, vodovoda, kanalizacije, transformatorjev in še vseh, v komunalno ureditev pripadajočih del. To vedno najbolj občutijo stari občani, ki s svojimi sredstvi rešujemo napake, ki sta jih zagrešili občinska in komunalna politika občine Vrhnika.

V zadnjih petih letih smo obnovili vaški vodovod, za kar so občani prispevali po 30 delovnih ur in 1.500,00 din na gospodinjstvo. Ta investicija v skupni vrednosti okoli 400.000,00 din se nam je že bogato obrestovala, saj imamo dobre, čiste in pitne vode na pretek. Dela pri vodovodu je uspešno vodil in jih še vodi tov. RUS Ciril.

Drugi večji izdatek je bil za transformatorje. Zgradili smo dva nova transformatorja, za kar so občani spet prispevali po 2.500,00 din v gotovini in izkopali smo jame za daljnovod iz Drenovega grča do Loga. Zadnji, tretji transformator so plačali novograditelji v sodelovanju s komunalnim podjetjem. Ta objekt je bil zgrajen pred enim mesecem. Zakaj še danes ni priključen, tega uradno nihče od prizadetih ne ve. Na vprašanje, zakaj še ne priključimo namenu, je tov. Waihsler s ciničnim posmehom izjavil, da je to stvar Elektro Ljubljana. Predstavniki Elektra Ljubljana, pa nam odgovarja, da ni urejena dokumentacija. Prizadeti občani, ki so plačali komunalni prispevek in poleg tega še 13.000,00 din zahtevajo, že pred leti obljubljeno elektriko, ki jim je predpogoj za vselitev, ne zanima pa jih nesoglasnost med Komunalnim podjetjem in Elektro Ljubljana.

Tretji izdatek je pokopališče, kjer gre spet za znesek od 1.000,00 do 2.500,00 din na gospodinjstvo.

S tem pa še ni konec samoodrekanja naših krajanov. Pred občano Loga je postavljen še en problem, ki naj bi bil rešen še v tem mandatnem obdobju. To je ureditev prostorov za družbenopolitične dejavnosti. Ob gradnji avtoceste Ljubljana—Vrhnika je KS Log izpuščala prostore. Ker skromna sredstva niso dopuščala novogradnje, smo se odločili za adaptacijo gasilskega doma. Preskrbeli smo si vsa potrebna dokumentacija in pričeli z deli. S to preureditvijo bomo pridobili prostore za vse organizacije in društva:

- dvorana za večje kulturne prireditve
- prostori civilne zaščite, splošni ljudski odpor, teritorialne obrambe

- prostor socialistične zveze delovnega ljudstva, zveze borcev, rdečega križa
- prostor za knjižnico (kulturna skupnost je v ta namen že dodelila finančno pomoč)
- disco klub in prostor zveze socialistične mladine

- garaža in orodjarna (v ta namen je občinska gasilska zveza dodelila 50.000,00 din)
- prostor za hišnika

Skratka, pod to streho naj bi našle svoj prostor vse družbenopolitične organizacije in društva.

Vsa gradbena dela vodi posebej izvoljeni gradbeni odbor. Glavni organizator in vodja odbora je tov. KAVČNIK Anton, ki je obenem tudi predsednik Prostovoljnega gasilskega društva. Največ opravljenih delovnih ur imajo nedvomno člani gasilskega društva in mladine.

Pa še to!

Čuti se vse premajhna zavest nekaterih drugih organizacij v krajevni skupnosti, do ureditve novih poslovnih prostorov v sklopu gasilskega doma.

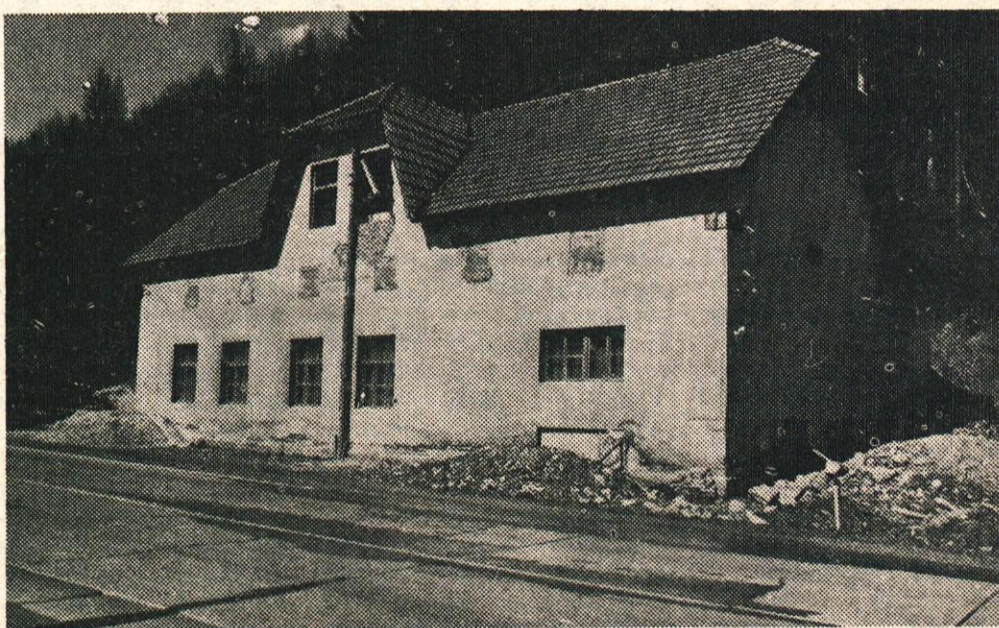
V popravilo tega doma smo vložili že ca. 480.000,00 din v gotovini. Poleg tega so občani prispevali okoli 2.500 prostovoljnih delovnih ur, kar je razvidno iz gradbene knjige. Posestniki gozdov so darovali potrebne količine lesa. Veliko so pomagali tudi zasebni obrtniki. Pohvale vredno pa je dejanje posameznih Bevcnov, ki so dali svoj prispevek v obliki lesa, za kar se jim lepo zahvaljujemo. Pri fizičnem delu veliko pomaga tudi mladina. Sodeluje pri vseh večjih akcijah, vzporedno pa si urejajo svoj disco klub v spodnjih prostorih gasilskega doma. Ta prostor naj bi še v tem letu že služil svojemu namenu, seveda pod pogojem, da bo mladinska organizacija, pod vodstvom Skubice Danice delovala z isto vno se naprej.

Za pomoč smo prosili v mnogih krajih in jo tudi dobili, le od občinske skupščine in ostalih slišov se nam še niso oglasili, toda prepozno še ni.

Omembe vreden je tudi odkup zemljišča pred in za gasilskim domom. Ta prostor bo služil za razne gasilske vaje, vaje CZ, parkirni prostor, lahko pa tudi za veselični prostor. Sama gradnja je hitro potekala, vse dokler ni zmanjkalo finančnih sredstev.

Prepričani pa smo, da bomo tudi iz tega položaja našli rešitev in dom v parih mesecih dokončno uredili. Pri tem se zanašamo na pomoč občanov in njihovo že tolikokrat dokazano zavest za sodelovanje!

Predsednik KS Log
ROŽNIK LUDVIK



Dvajset let Cankarjeve knjižnice

Začetki bralne kulture na Vrhniki segajo daleč v Cankarjev čas, saj je bil prav njegov oče pobudnik čitalništva. Te dni pa mineva 20 let, odkar je Skupščina občine Vrhnika ustanovila Ljudsko knjižnico na Vrhniki kot samostojen zavod.

Svoje prostore je imela v baraki, kjer danes stoji prikupen obrat družbene prehrane IUV. Za police so služili stari bančni

knj. na 5 preb.), je zadovoljeval potrebe občanov, ki so si želeli branja za razvedrilo, mladina za obvezno branje, le redki so vprašali za družboslovno ali marksistično literaturo. Knjižnični prostor je meril 45 kv. m, knjige so bile urejene po pultnem sistemu, knjižnica je poslovala za bralce 12 ur tedensko. Za občinski proračun je bila odvečno breme, saj ji je bilo treba letno odšteti pri-

je omogočilo knjižno zalogo urediti po UDK sistemu in tako omogočiti obiskovalcem prost pristop do knjig.

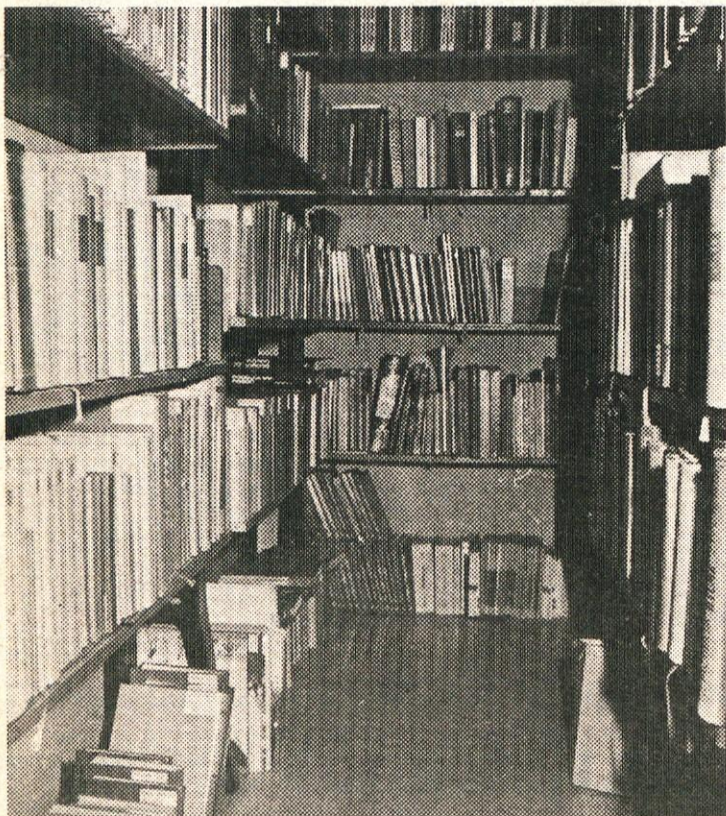
Ta novost je pritegnila precej novih bralcev; z zaposlitvijo še ene delavke je knjižnica poslovala vsak dan. Leta 1974 smo uvedli letno članarino in tako pridobili veliko novih članov, zlasti mladih. Ko smo naslednje leto vpeljali neprekinjen delovni čas

to je, da postanejo središče vzgoje in izobraževanja od najmlajših do najstarejših občanov, da postanejo informacijski center, ki bo sposoben posredovati informacije čim širšemu krogu uporabnikov. Kljub skromnemu in do skrajnosti pretesnemu prostoru, je v knjižnici mesto za dogovore o kulturnih akcijah na vseh področjih, informira občane o kulturnih prireditvah in omo-

vedne: izposojenih je bilo 67.221 knjig, kar je za 56,5% več kot v letu 1976, knjižnico je obiskalo 25.716 občanov, ali za 47,8% več kot leto prej; v lanskem letu se je vpisalo kar 395 novih članov, knjižni sklad pa se je povečal za 2826 enot in je štel ob koncu leta 23.965. Na prebivalca v občini je bilo v poprečju izposojeno 4,1 knjige (normativ 3 do 4), vsak občan je 1,5 krat

trenutno zaprto zaradi ureja prostora.

Prehojena pot ni bila rožnata. Spoprijemati se je bilo treba najrazličnejšimi problemi: od razumevanja do materialnih prostorskih težav, tudi ostali dohodki delavcev so bili vedno med najnižjimi. Toda volje in delo je bilo vedno in uspešno izostali. V Cankarjevem letu namesto novih prostorov d



Knjige, zložene pod policami, zgovorno pričajo o prepotrebni večjih prostorih za našo knjižnico



Ob koncu lanskega leta je bilo v Cankarjevi knjižnici že 23.965 knjižnih enot

pulti. Vodja knjižnice je bil tov. Michler Ivan, ki je postavil temelje strokovni ureditvi knjižnice. V prvem letu delovanja je štel knjižni sklad 912 enot; knjižnico je obiskalo 329 občanov, ki so si izposodili 697 knjig.

Jeseni, leta 1962 se je knjižnica preselila v dom krajevne skupnosti, kjer je še danes. Knjižni sklad, ki je le počasi rasel, saj je bil nakup 1 knjiga na 30 do 35 prebivalcev (normativ 1

bližno stari milijon; med ljudmi pa je prevladovalo mnenje, da gre v knjižnico tisti, ki si sam ne more kupiti knjig. Vrsto let se situacija ni spremenila, knjižnica je životarila in za svoj obstoj zbirala finančna sredstva v delovnih organizacijah.

Leta 1971 se je knjižnični prostor povečal na sedanjih 62 kv. m; s pomočjo takratnega republiškega sklada za kulturo je bila nabavljena sodobna oprema. To

od 8. do 19. ure, se je izposoja povečala kar za 60%.

Šele z organiziranjem SIS za kulturo, so bile dane materialne možnosti za hitrejši napredek knjižnice.

Delovni ljudje so to potrebo razumeli in knjižnično dejavnost uvrstili med prednostne naloge v kulturi. Sedaj že lahko rečemo, da se je knjižnica v kratkem času približala nalogam, ki jih imajo splošnoizobraževalne knjižnice,

goča nakup vstopnic. Knjižnica aktivno sodeluje z KS, ZKO, Domom JLA in drugimi organizacijami; vključuje se v organiziranje knjižnih razstav, literarnih večerov, zlasti veliko zanimanje pa so zbudile ure pravljic pri otrocih.

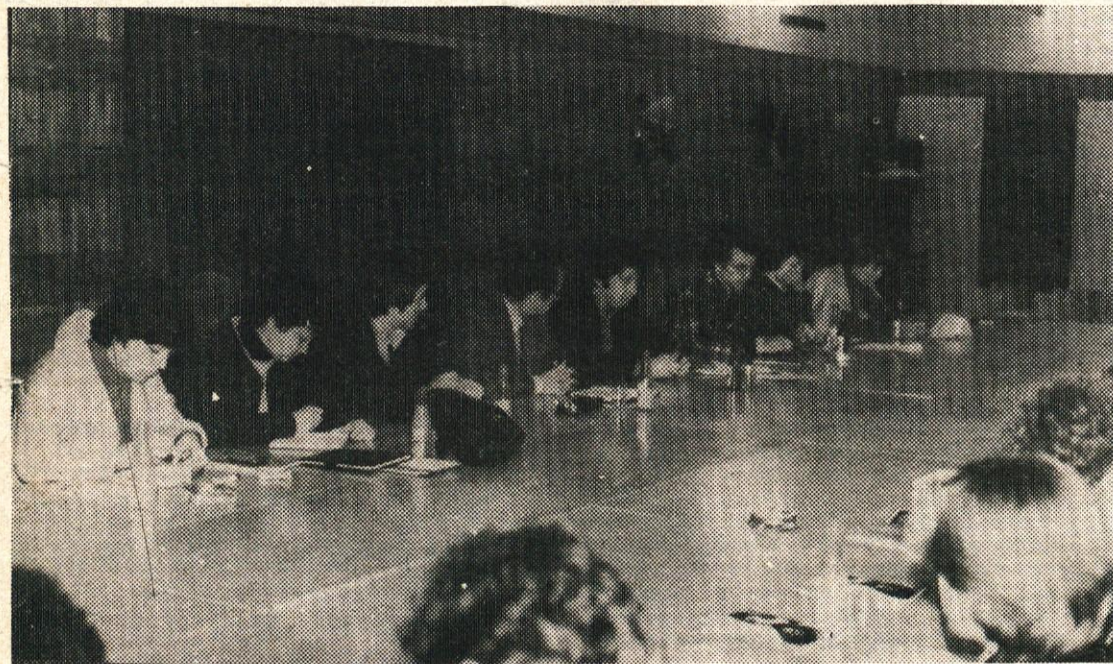
Rezultati iz leta 1977 nam dokazujejo, da opravlja knjižnica pomembno delo, čeprav v zelo težkih delovnih pogojih, saj so dosežene številke zavidanja

obiskal knjižnico, nakup novih knjig pa je bil 1 knjiga na 5,7 prebivalca. Še posebej je razveselil podatke, da je bilo v lanskem letu izposojenih kar šestkrat več marksističnih in drugih družboslovnih knjig kot v letu 1974 (11.670 - 2062). Iz podatka sledi, da se občani v dokajšnji meri individualno izobražujejo.

V okviru matične knjižnice dela tudi knjižnica v Borovnici in izposojevališče na Logu, ki je

samo novo ime CANKARJEVA KNJIŽNICA. Tudi to je veliko zato bomo v prihodnje storili veliko več, da bo knjižnica učinkovito nosila ime največje Vrhnice. Toda upanje je, da delavci knjižnice in njihovi rabniki živimo v želji, da bomo prepotrebni večji prostor letno dobili. To bo v jubilejnih knjižnicah prav gotovo najljubši trenutek.

MARIJA ISKRENO



NAJVEČ MLADIH

V načrtni vzgoji organizatorjev kulturnega življenja in dela je bilo v vrhnjski občini doslej storjenega le malo. To pa se nedvomno zrcali tudi v tem, da še v nobenem okolju, bodisi v delovnih organizacijah ali v krajevnih skupnostih, nimajo kulturnih mentorjev.

Zato je zveza kulturnih organizacij skupaj z zvezo socialistične mladine in zvezo sindikatov pripravila v okviru programa načrte vzgoje organizatorjev kulturne dejavnosti prvi informativni seminar, na katerem so se udeleženci skupaj s predavatelji pogovarjali predvsem o organiziranju kulturnih akcij v okoljih, v katerih delujejo: v osnovnih organi-

zacijah ZSMS, v klubih, v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih. Žal pa so za tovrstno obliko izobraževanja pokazali največ zanimanja le mladi, predvsem tisti, ki se že dalj časa uspešno ukvarjajo s kulturno dejavnostjo, odziva pa ni bilo iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti, torej tistih, katerim je bil seminar še zlasti namenjen. Zlasti v krajevnih skupnostih, kjer je čutili velik razmah amaterske kulturne dejavnosti, se še vse prepotrebno dogaja, da amaterske dramske skupine prav zaradi pomanjkanja kulturne vzgoje in strokovnega vodstva vse prepotrebno posegajo po »zapršenih« dramskih tekstih,

ki so povsem neprimerni za današnji čas in stopnjo kulturne osveščenosti občanov.

Tako je prav ta akcija ponovno pokazala, da bodo morale na področju kulturnega razvoja tudi občinske družbenopolitične organizacije še veliko narediti; zlasti socialistična zveza v krajevnih konferencah SZDL in zveza sindikatov v vseh delovnih okoljih. Aktivno delo in vsa prizadevanja zveze kulturnih organizacij so nedvomno premalo, da bi bile izkoriščene vse možnosti v občini, da bi kultura resnično postala sestavni del življenja in dela vseh delovnih ljudi in občanov.

TATJANA HROVATIN

● NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

Božič B.: Delavsko gibanje in socialistična revolucija v Jugoslaviji
Brockstedt H.: Z igro v matematiko
Broz J.: Delavski razred in ZKJ 1926—1977. Nacionalno vprašanje in revolucija
Deželak B.: Marketing v nabavni politiki
Dolinar-Potočnik: Samoupravno urejanje delovnega razmerja
Justinek I.: Marksizem in delavski razred
Kardelj E.: Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja. 2. dop. izd.
Minović-Matić: Berilo o samoupravljanju
Pregl T.: Skozi trnje do svobode
Peterlić A.: Obdobja filmske umetnosti
Resolucija 8. kongresa ZKS
Schmid A. P.: Churchillova zasebna vojna
Škerjanec J.: Družbenoekonomski odnosi v SFRJ
Šter J.: Filozofija
Tekavčič B.: Kaj mora moški vedeti o sebi in ženski
Vrabec M.: Metode filmske vzgoje
Zahodnoevropske poti v komunizem
Ziherl B.: Izbrana poglavja iz temeljev marksistične obče sociologije

LEPOSLOVJE

Mladinsko:
Ende M.: Momo
Grafenauer N.: Zmajček razgrajaček
Maurer N.: Čuček
Puncer F.: Izgubljeni človek
Vegri S.: Mama pravi, da v očkov glavi

Za odrasle:

Bevk F.: Znamenja na nebu
Dolinar D.: Sivo jutro Amerike
Hofman B.: Pogovori s slovenskimi pisatelji
Kidrič B.: Zbrano delo 1-3
Kozak F.: Kralj Matjaž
Kušan I.: Stolp
Košir T.: Stolp
Košir T.: Temne lise
Pregl S.: Basni
Praček A.: Med dvema domovinama
Mihelič M.: Tujec v Emoni
Šömen B.: Tujina
Zorman I.: Vonj po jeseni

Prevodi:

Borodin S. P.: Bajazit Bliskoviti
Bates H. E.: Škratna planota
Burk M.: Sanje imajo svojo ceno
Coulonges H.: Bregovi Iravadija
Frizell B.: Generalov beg
Garcia M. G.: Sto let samote
Hagelstange R.: Veliki premetenec
Hofe G.: Merc, kamerad
Huie B. W.: Pilot nad Hirošimo
Heinrich W.: Železni križec
Kundera M.: Valček za slovo
Loriot N.: Krik
McLeave H.: Prekleti umirajo težko
Sattler M.: Bitka na Neretvi
Signoret S.: Hrepenenje ni več, kar je bilo
Smiljan R.: Nekdo je očrnil Hegla
Vandergriff A.: Wyndspelle. Wyndspelski zvoči
Wyndspelski otrok

V srbohrvatskem jeziku:

Cankar I.: Na klancu
Cesarić D.: Izabrane pjesme
Davidović O.: Pesma
Držić M.: Dundo Maroje
Jakić D.: Poezija
Kovačić I. G.: Poezija
Kranjčević S. S.: Izabrane pjesme
Kulenović S.: Stojanka majka Knežopoljka
Lazarević L.: Švabica i druge pripovetke
Lirika pjesnika jugoslo. naroda
Matavulić S.: Bakonja fra-Brne
Narodne pesme
Nazor V.: Pjesme
Novak V.: Poslednji Stipančići
Nušić B.: Gospoda ministarka
Popa V.: Poezija
Popović J. S.: Kir Janja. Pokondirena tikva. Rodoljupci
Preradović P.: Poezija
Prešeren F.: Soneti nesreće
Radičević B.: Poezija
Selimović M.: Derviš i smrt
Stanković B.: Nečista krv
Šantić A.: Izabrane pjesme
Šenoa A.: Zlatarevo zlato
Zmaj J. J.: Poezija



startom. Letos nas je tolko, upamo pa, da nas bo prihodnje
vsaj enkrat več! (Fotografija: D. Todorović)



Zadnje popravilo pred startom, saj mora biti vozilo brezhibno, še
zlasti, če gre za tako resno stvar, kot je rally! (Fotografija: D. To-
dorović)

»Bolhice« so tekmovalce

radi slabega obveščanja le malo udeležencev — Toda začetek je mimo in na prihodnjem rallyju jih bo nedvomno več!

no prepričana, da na zabav-
rističnem rallyju, ki se je imeno-
ar po tipu vozil, katerim je bil
njen »126P«, ki ga je konec
ca maja pripravila športna ko-
AMD Vrhnika, ne bom sodelo-
sem se sončno sobotno do-
ne odpeljala proti Vrhniki. Moj
tri«, kakor vse pogostejše sli-
za ta avto, je imel nekaj manjših
čnih okvar, a peljati se je z njim

vseeno daio. »Sicer pa, avto več ali
manj na startu, od 64 registriranih
vrstnih vozil samo v naši občini, res
ni taka polomija,« sem premišljevala
med potjo proti Vrhniki, saj sem bila
še vedno odločena, da ne bom star-
tala. Nisem pa pozabila vzeti s seboj
pisalnega stroja, ker smo bili dogo-
vorjeni da priskočim na pomoč kole-
gici na startu pri pisanju prijav in ko-
misiji na cilju na Ulovki pri računanju

rezultatov. V vsem tem pa sem se
zmotila, saj so bili do 10. ure, torej ob
napovedanem času za start prvega
udeležence, prijavljeni samo štirje
tekmovalci. Na startu sem tudi zve-
dela, da so bili plakati pravočasno
natisnjeni, žal pa obešeni le dan pred
samim rallyjem. Dva sem celo sama
videla, na žalost že napol strgana s
panoja. Ampak člani športne komi-
sije vrhniškega AMD se ne dajo kar
tako in zlepa ne vržejo puške v koro-
zo! Z enourno zamudo je starter dal
znak prvi »bolhici«, ki se je podala
najprej na spretnostno vožnjo na
ploščadi pred domom JLA, nato proti
Borovnici, kjer je bila druga spret-
nostna vožnja, od tam pa skozi Pod-
peč in Notranje Gorice, kjer je bila
prehodna kontrola, proti časovni
kontroli v Bevkah, naprej proti Blatni
Brezovici, skozi Sinjo Gorico in Vrh-
niko, do cilja na Ulovki.

Startalo je pet vozil in v petem vo-
zilu sem bila tudi jaz, ker sem pred
startom dobila dobrega voznika,
tako da sem se z veseljem podala na
vožnjo. Med orfanzatorji tega rally-
ja, še točneje, med pobudniki zanj, je
bil tudi lastnik takega malega avtomo-
bila, sicer izredno aktiven član AMD
Vrhnika, ki pa se žal, ne vemo še
zakaj, na pot ni podal, ampak nas je
raje počakal na cilju na Ulovki.

Na cilju nas je čakala prav gotovo
najtežja preizkušnja, ki je marsikomu
med potjo zbrala pozitivne točke,

krepro zbila. Namesto testnih pol, s
prometnimi predpisi, ki se običajno
rešujejo na takšnih rallyjih, so morali
udeleženci v čim krajšem času poje-
sti polovico suhe domače klobase, v
spremljavi debelega kosa starega
kruha in dveh »vročih« feferonov in
ore. Tu pa je voznik odpovedal in nič
niso pomagali njegovi daleč najboljši
časi na spretnostnih vožnjah in toč-
nost na časovnih kontrolah. Član
športne komisije, tovariš Prek, je
moral pri štopanju zdržati skoraj 16
minut in niti za sekundo ni popustil
vozniku, ki se je basal s klobaso in
kruhom. O, ko bi tovariš Prek vedel,
kako so se takrat meni cedile sline,
saj med vožnjo ni bilo časa za okre-
pilo!

Sicer pa — peto mesto, s peto
štarčno številko, med petimi udele-
ženci rallyja »126P 1978« je nedvo-
mno uspeh.

Vsem lastnikom 126P, ki ste prišli
na Ulovko samo »pogledat«, pa
upam, da vam ni bilo žal, saj je bila
družba in njeno razpoloženje po
končanem tekmovanju, res prijetna!

Naj na koncu povem še to, da so
naše tekmovanje podprle s pri-
ložnostnimi darili naslednje de-
lovne organizacije: TOZD Fenolit
Borovnica, Kmetijska zadruga
Vrhnika, Droga — obrat Jelka in
Žito — Pekarna Vrhnika. Vsem
naštetim se iskreno zahvaljuje-
mo!

MARIJA B.



Kljub mnogim še nerešenim zadevam v AMD Vrhnika so
tekmovalci na republiškem prvenstvu in mednarodni dirki
kartingu, ki sta bili pretekli mesec v Ljubljani, osvojili
po številu pokalov. (Fotografija: D. Todorović)

Mladinska športna olimpiada

maju, mesecu mladosti je potekala letošnja mladinska športna olim-
piada, in sicer že peto leto zapored. Mladi so pomerili moči v 10 športnih
ograh, kjer je nastopilo 113 ekip iz 20 osnovnih organizacij, med mla-
dami pa je nastopilo 39 ekip iz 11 OO ZSMS.

je

polni:

in nogomet
iko Borovnica
P. 1267-5
Vrhnika II.

šarka
Vrhnika II.
Verd
Vrhnika I.

eljanje
Stara Vrhnika I.
Breg-Pako
Stara Vrhnika II.

h
V. P. 5312
V. P. 1267-5
Stara Vrhnika I.

bojka
V. P. 5312
V. P. 1267-5
Stara Vrhnika I.

bojka
Vrhnika II.

2. V. P. 5312
3. V. P. 1267

Kegljanje

1. Vrhnika II.
2. IUUV
3. V. P. 1267

Tek — mladinci (4 km)

1. Breg-Pako
2. V. P. 1267-5
3. Stara Vrhnika I.

Tek — pionirji (1 km)

1. O. Š. Ivan Cankar IV.
2. O. Š. Ivan Cankar III.
3. O. Š. Ivan Cankar I.

Tekmovalni pohod

1. Stara Vrhnika
2. MOPD
3. V. P. 1267-5

Rokomet

1. Vrhnika II.
2. V. P. 5312
3. Stara Vrhnika I.

Namizni tenis

1. Breg-Pako

2. IUUV
3. Breg-Pako II.

MLADINKE:

Odbojka

1. Verd
2. Vrhnika
3. Stara Vrhnika

Namizni tenis

1. Stara Vrhnika I.
2. Verd
3. O. Š. Ivan Cankar

Tek — mladinke

1. Breg-Pako
2. Vrhnika
3. Stara Vrhnika

Košarka

1. Vrhnika
2. Breg-Pako
3. O. Š. Ivan Cankar

Šaj

1. MOPD
2. Log
3. Stara Vrhnika

Kegljanje

1. Parketama Verd
2. Breg-Pako
3. Verd

Tekmovalni pohod

1. Breg-Pako
2. Stara Vrhnika
3. Vrhnika

Tek — pionirke

1. O. Š. Ivan Cankar II.
2. O. Š. Ivan Cankar III.
3. Breg-Pako

Streljanje

1. Breg-Pako
2. Stara Vrhnika
3. Verd

SKUPNA UVRSTITEV:

Mladinci

1. Vrhnika II. 142 točk
2. Stara Vrhnika I. 117 točk
3. V. P. 1267-5 114 točk
4. Breg-Pako I. 96 točk
5. IUUV 84 točk

Mladinke

1. Breg-Pako I. 55 točk
2. Stara Vrhnika I. 55 točk
3. Verd 39 točk
4. Vrhnika 36 točk
5. MOPD 17 točk

SUSMAN JAKOB



da pokala zmagovalni ekipi Breg — Pako na MŠO v skupni
stivl — ženske. (Fotografija: D. Todorović)



Zmagovalna ekipa Vrhnika II (Impeks) na MŠO v skupni uvrstitvi
— moški. (Fotografija: D. Todorović)

Obvestilo civilnim invalidom vojne

Medobčinsko društvo Civilnih invalidov vojne, Ljub-
ljana — Celovška 50, obvešča vse civilne invalide vojne
na območju ljubljanske regije, da je bil v Uradnem listu,
SRS št. 8 (dne 8. aprila 1978) objavljen **ZAKON O CI-
VILNIH INVALIDIH VOJNE.**

Pozivamo vse civilne invalide vojne, ki smatrajo, da bi
lahko na osnovi omenjenega zakona uživali posebne
oblike varstva, naj pošljejo svoje vloge na občinsko
skupščino, in sicer upravnemu organu, ki je pristojen
za zadeve borcev NOB in vojnih invalidov. Omenjeni
prosilci pa naj se tudi zglase na Medobčinskem društvu
civilnih invalidov vojne, Celovška 50 v Ljubljani.

Posebej opozarjamo vse tiste, ki so zaradi vojnih do-
godkov utrpeli trajno anatomsko ali funkcionalno ok-
varo organizma — zaradi telesnih ali psihičnih poškodb
ali bolezni — da je rok za vložitev zahtevkov, ki jih pri-
naša omenjeni zakon, ponovno odprt.

**MEDOBČINSKO DRUŠTVO CIVILNIH
INVALIDOV VOJNE — LJUBLJANA**

**Avtomontaža Ljubljana, TOZD Kovinarska
Vrhnika, n. sub. o.**

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. Več ključavničarjev z znanjem elektrovarjenja
2. več priučenih delavcev kovinske stroke
3. več mlajših delavcev za priučitev v kovinski stroki
4. več elektrovarilcev
5. KV avtličarja
6. delavca za vzdrževanje okolja in delovnih prostorov

Šolska izobrazba:

- pod 1 in 5 KV delavec
- pod 2 in 3 PK delavec

Poskusni rok:

- pod 1 in 5 dva meseca
- za ostala dela en mesec

Prijave sprejema komisija za delovna razmerja TOZD
Kovinarska Vrhnika.

Rok objave: 15 dni od datuma objave.

OBVESTILO

Obveščamo vse potrošnike gospodinskega
plina, da smo odprli novo skladišče plina na
Logu za tri vrste jeklenk — 5, 10 in 35 kg.

Nov distributer je
ROŽNIK LUDVIK

Log 93

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in pra-
babice

ANE PETELIN
iz Borovnice

se najprisrčneje zahvaljujemo vsem, ki so jo v tako
velikem številu spremili na njeni poti in nam izrekli
sožalje.

Posebno se zahvaljujemo Društvu upokojencev za
organizacijo pogreba. Osnovni šoli Borovnica, so-
rodnikom in sosedom za podarjeno cvetje in pevcem
za zapete pesmi.

Še enkrat prisrčna hvala vsem, ki ste nas tolažili in
nam stali ob strani v tako težkih trenutkih.

**HVALEŽNE DRUŽINE FUNDUK, KOS, RO-
ZMAN**

OB SMRTI MAME

MARIJE VIDMAR

se iskreno zahvaljujem organizaciji Zveze borcev
za cvetje, pevcem in pihalnemu orkestru. Hvala tudi
tovarišici Tončki za poslovilne besede ob odprtem
grobu, vsem, ki so mi izrekli sožalje in ki so jo v toli-
kem številu spremili na zadnji poti.

Posebno se zahvaljujem doktor Rožmanc-Drašler-
jevi za skrb in lajšanje bolečin v najhujših trenutkih.

HČERKA TATJANA IN OSTALO SORODSTVO

● OŽIVITEV IN ZAVAROVANJE IZBOČENEGA BARJA

Kostanjevica pri Bevkah

Pri Bevkah na Ljubljanskem barju se dviga grič Kostanjevica, na katerem je na severozahodnem delu izoblikovana podolga kotanja. V tej kotanji se nahaja barje nepravilne okrogle oblike, dolgo približno 180 metrov in široko skoraj 100 metrov. Njegova površina je za približno 10 metrov dvignjena nad površino Ljubljanskega barja. Nastalo pa je pred približno 15.000 leti in se postopoma razvijalo do današnje oblike izbočenega barja šotnega mahu, ki ga obkrožata krhlica in jelša, malo dlje stran pa gozd. Z rastjo barja so se v njem zbirali ostanki rastlin, ki so rastle v različnih časovnih razdobjih. Ti ostanki so zbrani v glavnem v obliki peloda in semen in so naloženi v točen časovnem zaporedju in razširjenosti posameznih rastlinskih vrst v ustreznih količinah. Na ta način je v usedlinah nastal pravcati arhiv, katerega raziskave dajejo rezultate, iz katerih je možno ugotavljati vrste in razvoj rastlinstva v posameznih obdobjih v preteklosti. Seveda pa je bil tak razvoj pogojen z obstojem jezera, ker je opisano nalaganje rastlinskih ostankov možno le v vodi brez prisotnosti zraka. Raziskave so pokazale, da vrhni del usedline (to je tistih iz bližnje preteklosti) manjka, kar je prav gotovo posledica znižanja vodne gladine v območju barja, ki je nastala kot posledica umetne poglobitve odtočnega jarka. Znižanje vodne gladine pa je omogočalo dostop zraku, ki je preprečil nadaljnje zbiranje in ohranitev rastlinskih ostankov. S poglobitvijo jarka in dodatnim znižanjem gladine vode bi bili uničeni še globlji sloji odložene tvarine. Prav zato je strokovnjak — palinolog iz Slovenske akademije znanosti in umetnosti, dr. Alojz Šercelj, ki je barje na Kostanjevici raziskoval, dal pobudo za zvišanje vodne gladine, da bi s tem ukrepom lahko ohranili celotno barje (usedline) in oživili dares rastoče rastlinstvo ter na ta način zopet omogočili nemoten naravni razvoj.

Služba za varstvo narave pri Ljubljanskem regionalnem zavodu za spomeniško varstvo je kot strokovna služba pričela izvajati ukrepe za ureditve zamisli o oživitvi barja. To je kot naraven objekt razvrščeno v evidenci kot naravni rezervat, saj je znana njegova posebna vrednost z ozirom na znanstveno pomembnost in redkost tovrstnih naravnih objektov.

Kako ohraniti oziroma oživiti izbočeno barje?

Po prvotni zamisli izvedbe akcije naj bi le-ta obsegala dvoje glavnih smeri delovanja in sicer: oživitev barja in pa

sprejetje pravnega akta o zavarovanju z varovalnim režimom. Delo na obeh navedenih točkah naj bi potekalo vzporedno, vendar pa je pri delu v zvezi s sprejetjem pravnega akta o zavarovanju nastala bistvena ovira in sicer določitev mej, za katere se je izkazalo, da je izvedljiva in tudi smotrna šele po izvedbi prvih poskusov oživitve, oziroma na osnovi rezultatov teh poskusov. Izkazalo se je namreč, da bi takojšnja uvedba visokega vodnega stanja, kakršno je bilo to pred izkopom jarka uničujoče vplivala na obstoječe rastlinstvo, ker bi

le-to v vodi zamrlo. Zato je bilo odločeno, da se vodna gladina dvigne le toliko, da bo ta omogočala nadaljnjo rast obstoječemu rastlinstvu. Tako zaporedje ukrepov pa je seveda omejilo le na tiste ukrepe, ki so potrebni za oživitev barja.

V tem smislu je delo potekalo takole: strokovna služba za varstvo narave je skupščini občine Vrhnika predložila predlog za oživitev barja in izvršni svet skupščine občine je ta predlog podprl. V zvezi z dvigom vodne gladine, kot dejanskim posegom na terenu, pa je bilo potrebno pridobiti soglasje lastnikov površine tega barja, ki je po katastrskih podatkih razdeljeno na sedem parcel. Ustrezni organi občinske skupščine so vse te lastnike seznanili s tem načrtom oživitve barja oziroma z delnim zasutjem odtočnega jarka. Lastniki parcel so razumeli znanstveno upravičenost posega in so dovolili izvedbo potrebnih del in kasnejše znanstvene raziskave.

Vse te parcele, ki skupaj merijo 17.484 kvadratnih metrov ležijo v katastrski občini Blatna Brezovica.

Vse potrebne zemljevide, ki so se rabili pri izvedbi del, je v obliki kopij katastrskih načrtov v merilih 1:2880 in 1:5000 in kopije gospodarske karte brezplačno izdelala Geodetska uprava Vrhnika. Predstavnik tega organa pa se je udeležil kot predstavnik SO Vrhnika razpisanega terenskega ogleda, katerega cilj je bilo ugotoviti skladnost obstoječih zemljevidnih podlog z dejanskim stanjem na terenu.

Ko so bile te opisane priprave končane, pa je bilo potrebno določiti točno višino dviganja vodne gladine na samem barju, to pa je zahtevalo še predhodno oceno vsega rastlinstva in višino njegove rasti. To delo je konec preteklega leta opravila ekipa SAZU, v kateri je sodeloval tudi tovariš Franc Pečnik kot predstavnik gradbenega podjetja »Igrad« Vrhnika, ki je na prošnjo strokovnih služb za varstvo narave brezplačno prevzelo gradnjo zapornega nasipa v odtočnem kanalu. Točna merjenja so pokazala, da je z ozirom na trenutno stanje na površini barja najugodnejše dvigniti gladino vode le za 40 centimetrov; za toliko dvignjena gladina vode bi, po sedanji oceni strokovnjakov, omogočila barju nadaljnjo rast. Tako je konec meseca marca letošnjega leta ekipa Igrada, pod vodstvom tovariša Pečnika, zgradila zaporni nasip in vodna gladina se je že čez nekaj dni dvignila. Trenutno smo v fazi prvih opazovanj, ki bodo pokazala kakšen bo razvoj rastlinstva v prihodnje, oziroma barja samega, ali če je bila gladina vode v ustreznih meri dvignjena. V zvezi s tem pa bo potrebno po končanih opazovanjih dokončno določiti višino vode na površini tega dela barja in zgraditi trajen jez.

Tako oživljeno barje, kateremu bo omogočena nadaljnja rast in naraven razvoj, bo v prihodnosti služilo kot učni objekt in raziskovalna površina kar je dragoceno tudi zato, ker je barje v bližini Ljubljane in je lahko dostopno.

V okvir opisane akcije pa spada tudi očiščenje okolice, saj je ta polna odpadkov. Vse kaže, da se je na žalost splošna in škodljiva navada odlaganja odpadnega materiala in predmetov prenesla tudi na površino kostanjevškega barja.

Glede formalnega zavarovanja barja pa bodo z delom nadaljevali takoj ko bo mogoče določiti točno omejitev površine. Zavarovalni akt bo med drugim določil tudi varstveni režim, pa tudi znanstveno ustanovo, katera bo s strokovnega stališča upravljala ta naravni rezervat izbočenega barja na Kostanjevici pri Bevkah.

ROK GOLOB
dipl. geograf pri Ljubljanskem regionalnem zavodu za spomeniško varstvo



Kljub temu, da je ta del Kostanjevice naravni rezervat in da izrednega pomena zaradi redkosti tovrstnih naravnih pojavov, pa se tu že zbirajo razni odpadki, med njimi tudi stare avtomobilske karoserije (Fotografija: D. Todorović)

● 14. TABOR MLADINSKEGA ODESKA PLANINSKEGA DRUŠTVA VRHNIKA

Letos v Kamniški Bistrici

Letos prirejamo za člane mladinskega odseka planinskega društva že 14. tabor. Po desetih letih bomo postavili šotore v Kamniški Bistrici, v osrčju Kamniških Savinjskih alp.

Ime za ta del Južnih alpen ni enotno, zato jih menujemo kot Kamniške in Savinjske alpe. Predstavljajo nekak podaljšek Julijcev, ki proti vzhodu zlagoma preidejo v Predalpske hribovje. Omejujejo jih Savinja, Bistrica. Prvi višji del na vzhodu je Storžičeva skupina (Niglar, Tosli vrh, Storžič) z dostopom iz Predvorja. Vzhodni del (Rogačeva skupina, Raduha) smo prehodili pred dvema letoma iz tabora v Logarski dolini. Letos smo se odločili osrednji del ali Grintovec (Kočna, Grintovec, Skuta, Brana, Planjava, Ojstrica), ki tu dominira s svojo višino ter za svojo sklemena (skupina Kravca, Velika Planina).

Organizirali bomo naslednje izlete: na Planjavo in Ojstrico, Grintovec, Skuto, Veliko in Malo Planino, Kalški greben in vavec. Tabor ne bo namenjen izključno izletom, ampak bomo v desetih dneh taborjenja lahko seznanili tudi z našimi sekcij (alpinistične, jamarske ter sekcijo za varstvo narave) in v njih tudi aktivno sodelovali.

Letošnji tabor bo skupen za pionirje, mladince in člane. Tekal bo od 1. do 10. avgusta. Prijave za tabor pa boste lahko oddali v trgovini Blagovnica do 15. julija. Okvirna cena za pionirje in še ne zaposlene mladince 400,00 din, za zaposlene mladince in člane po 500,00 din. Točne podatke bomo objavili na plakatih v juniju mesecu. Vabljeni!

MLADINSKI ODESK PLANINSKEGA DRUŠTVA VRHNIKA



Zadnji planinski tabor v Kamniški Bistrici

Človek človeku kri za življenje

Vsak dan prebiramo v časopisih o prometnih nesrečah, o elementarnih in drugih nezgodah, kjer je veliko ljudi ranjenih, o borbi zdravnikov za življenje mater in porodničnic ter drugih bolnikov. Pri svojem humanem delu pa nujno potrebujejo življenjsko tekočino — kri.

Veliko ljudi, ki dandanes normalno živijo in dela in to so naši bratje, sestre, matere, očetje, možje, žene, delovni tovariši, otroci, bi že dolgo bili med mrtvimi, če jim življenja ne bi rešila kri, ki so jo darovali neznani krvodajalci. Samo v Sloveniji potrebujemo za svoje potrebe približno 25.000 litrov krvi na leto.

To paje velika količina!

Zato prosimo, v imenu vseh tistih, ki jim le kri lahko reši življenje, da se tudi vi, vaš delovni kolektiv, pridruži naši akciji. Prosimo, da po svojih močeh storite vse, da se čim več članov vaše delovne organizacije udeleži krvodajalske akcije, ki bo 23. junija na Vrhniki. S tem boste vi in

člani vaše skupnosti potrdili svoje človekoljubje, svojo humanost, pomagali soljudem!

Vse krvodajalce prosimo, da se zglasijo pri občinskem odboru Rdečega križa, ker zbiramo podatke o tem, kolikokrat so doslej že darovali kri. Prosimo, da s seboj prinesejo krvodajalske izkaznice. Podatke rabimo o krvodajalcih zaradi organiziranja proslave ob 25 letnici krvodajalstva v Sloveniji.

OO RDEČEGA KRIŽA VRHNIKA

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — Ureja uredniški odbor: Drago Debeljak, Tanja Hrovatin (glavni in odgovorni urednik), Peter Petkovšek, Jože Sojer, Janez Pečar, Jakob Susman, Richard Beuerman, Andrej Kraševac, Ivan Zitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-41016 — Telefonska številka uredništva 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.